

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptăminală

ANUL II

43

JOI 23 MARTIE 1967

12 PAGINI

2 LEI

ASEARĂ,
LA
PARIS

DUPĂ UN JOC BUN, FOTBALIȘTII NOȘTRI AU OBTINUT O VICTORIE DE RĂSUNET

Echipa reprezentivă de fotbal a României a obținut aseară, la Paris, o victorie de prestigiu asupra naționalei franceze, prezentă în turneul final al C. M. de anul trecut, de la Londra: 2-1 (1-0). Este un succes remarcabil, care, după victoria obținută recent la Atena, confirmă startul bun al „unsprezecelui” nostru național în acest sezon.

Fotbaliștii noștri s-au remarcat aseară printr-un joc calm, bine organizat, omogen. Toate compartimentele au dat randament, reușind să presteze un joc pentru care echipa română a cules aprecieri.

Partida a fost deosebit de grea, nu numai pentru că ea s-a disputat în condițiile dificile ale oricărei deplasări, ci și pentru că fotbaliștii francezi, ca și forurile conducătoare ale sportului cu balonul rotund din țara „cocoșului galic”, își legau multe, foarte multe speranțe de această întâlnire, prima în care noul director tehnic al naționalei, Just Fontaine, dădea un examen dificil.

Jucătorii noștri au abordat meciul cu încredere, cu vie dorință de a obține victoria. Deși francezii au atacat mai mult, cei care au stăpinit jocul au fost reprezentanții noștri. Apărarea a fost de fiecare dată la post, remarcându-se prin intervenții sigure, prin degajări oportune, prin pase precise de la care porneau atacurile. La mijlocul terenului, Ghergheli și Dobrin au muncit mult, dând formației stabilitatea și elasticitatea care se așteaptă din partea acestui compartiment. Înaintașii au alergat mult, au fost mereu în luptă cu jocul la ofsaid practicat de adversari și au înscris două goluri spectaculoase.

Dintr-un colectiv în care toți componenții au luptat mult pentru victorie, se cuvin totuși remarcați Nunweiller III; Mocanu, Frățilă.

Succesul de aseară de la Paris confirmă posibilitățile fotbaliștilor noștri și îi obligă, în continuare, la comportări care să ne aducă satisfacțiile dorite de toți iubitorii fotbalului de la noi.

Un telefoto primit aseară de la Paris: portarul nostru Mihai Ionescu, intervine cu succes la o minge înaltă, respingând din fața lui Lech. Dumitru Nicolae și Dobrin sînt și ei gata să intervină.

Francezii despre jocul nostru

JUST FONTAINE (antrenorul echipei franceze): „Felicit echipa română pentru victorie. Românii au jucat ca să înscrie și au reușit s-o facă înaintea noastră. Oaspeții au prestat un joc tehnic iar Dobrin, pe care-l cunoșteam doar din relatările presei franceze, s-a dovedit un bun tactician, a știut să calmeze jocul. Ași avut o apărare bună, în care portarul Ionescu și Nunweiller III mi-au plăcut cel mai mult”.

PROVELLI: „Am fost la București cu Valenciennes și am cunoscut acolo valoarea fotbalului dv. De aceea i-am și prezentat pe jucătorii noștri. Cred că dacă ași fi atacat mai mult ași fi reușit să mai înscrieți. Regret accidentul meu, care n-a fost făcut cu intenție. Mi-au plăcut Dobrin și Ghergheli”.

LOUBET: „Românii au jucat foarte bine. Mi-a plăcut jocul lor tehnic și omogen dar au fost cam lenși în fazele de atac. Am remarcat pe Frățilă și Ghergheli”.

Citiți în pag. 12

comentariile trimisului

nostru special

AUREL NEAGU

DE PE CUPRINSUL TĂRII • DE PE CUPRINSUL TĂRII
 TĂRII • DE PE CUPRINSUL TĂRII • DE PE CUPRINSUL
 TĂRII • DE PE CUPRINSUL TĂRII • DE PE CUPRINSUL
ȘTIRI
 TĂRII • DE PE CUPRINSUL TĂRII • DE PE CUPRINSUL
 TĂRII • DE PE CUPRINSUL TĂRII • DE PE CUPRINSUL TĂRII

ARAD

GRIJA PENTRU VIITOARELE CADRE LA VAGONUL

La A. S. Vagonul, pe lângă secția de fotbal s-a format o subcomisie condusă de tov. Ioan Păcurar, care se ocupă în exclusivitate de juniori, pitici și copii. Datorită bune orientări, s-a reușit să se atragă un număr foarte mare de tineri care au la dispoziție echipament sportiv suficient pentru o bună pregătire.

În momentul de față, în cadrul asociației există 20 de juniori (care participă la campionatul republican de juniori) pregătiți de antrenorul Rodin Dușan, 20 de pitici între 14-15 ani de care se ocupă antrenorul Traian Sirbu și 50 de copii sub supravegherea instructorului voluntar Hăran Alexandru.

În cadrul pregătirilor se pune un accent deosebit pe dezvoltarea tehnicii individuale. Iată câteva elemente de perspectivă: Ion Bărina, Vasile Zimbreanu, Ladislau Brașoachi, Teodor Popescu etc. Primul, deși nu are nici 16 ani, a fost promovat în prima echipă ca portar.

PAVEL ȘODINCA
 corespondent

SIBIU

CAMPIONATUL ȘCOLAR

Țimp de două săptămâni s-a desfășurat la Sibiu, etapa pe orăș și cam-

pionatului republican școlar. La întrecere au luat parte echipele celor patru licee: nr. 1, 2, 3 și Liceul Economic.

După partide viu disputate, campionatul orașului Sibiu pe 1967 a revenit Liceului nr. 3, antrenor prof. Vasile Răileanu. Iată echipa câștigătoare: Roman, Mihăilă, Danu, Fanea, Drăgan, Lonciari, Mosor, Mates, Popișan, Magheru, Gaston. Au mai jucat Munteanu și Dumitrescu. Iată rezultatele înregistrate: Liceul nr. 3 — Liceul nr. 1 3-3 (2-0), Liceul nr. 2—Liceul Economic 2-0 (1-0), Liceul nr. 3—Liceul nr. 2 1-0 (0-0), Liceul nr. 1—Liceul Economic 1-0 (1-0), Liceul nr. 2—Liceul nr. 1 2-1 (1-1), Liceul nr. 3—Liceul Economic 6-2 (4-0).

ILIE IONESCU
 corespondent

TG. MUREȘ

SIMPOZION DESPRE FOTBAL

Un simpozion cu tema: „Fotbalul — sportul cel mai popular”, a fost organizat de către consiliul regional U.C.F.S. cu concursul tov. Ioan Lupas, vicepreședinte al F.R.F.

Primul a luat cuvântul jucătorul de fotbal Dumitriu III, component al lotului de tineret, care a expus modul în care s-a pregătit și se pregătește pentru a se menține în lotul reprezentativ. A urmat expunerea maestrului emerit al sportului Tiberiu Bone, antrenorul formației de categ. B, A.S.A. Tg. Mureș,

care a făcut un scurt istoric al formației ce o conduce, subliniind dorința unanimă ca această echipă să reprezinte în anul 1967-68 fotbalul din orașul nostru în prima categorie a țării.

Antrenorul Eduard Lucai, care a asistat la campionatul mondial din Anglia, a făcut apoi o expunere în legătură cu impresiile culese de la această competiție.

Ultimele a luat cuvântul tov. Ion Lupas, vicepreședinte al F.R.F., care a scos în relief câteva aspecte ale fotbalului din patria noastră și a relatat pe larg despre turneul efectuat de olimpiicii români în America de Sud.

Au fost apoi vizionate filmele de scurt metraj: „Școala fotbalului”, meciul România—Portugalia și aspecte de la meciurile din campionatul mondial 1966. Simpozionul s-a bucurat de aprecieri unanime.

CONSTANTIN ALBU

corespondent

BISTRITA

A ÎNCEPUT RETURUL CAMPIONATULUI REGIONAL

Echipa Gloria Bistrita, frantașă seriei Someș, a susținut primul meci din acest retur de campionat cu formația Hirtia Prundul Birgăului, de care a dispus cu 3-0, prin golurile marcate de Pădușanu, Ciocan I și Boariu Viorel. Deși pe un teren desfundat, joelul s-a disputat în limita sportivității, fiind corect condus de arbitrul Dulau (Cluj).

Oaspeții au prezentat o echipă bine pregătită și cu condiție fizică satisfăcătoare.

În deschidere, juniorii echipei Gloria Bistrita au învins pe cei de la Hirtia Prundul Birgăului cu 12-1. S-au evidențiat juniorii Mircea Damian, Arcaleanu Ioan și Cadar I.

I. TOMA

corespondent

OPTIMISM LA METALUL TÎRGOVIȘTE

Lotul echipei Metalul Tîrgoviște și antrenorii Marin Alexandra (stînga) și Eugen Popescu (dreapta)

De la un capăt la altul al terenului, aproape douăzeci de tineri alergau și făceau diferite exerciții fizice pe stadionul Metalul din Tîrgoviște. În mijlocul lor, un bărbat încadrăușit dădea indicații pe care fiecare jucător le urma cu o conștiințiozitate demnă de admirație.

Este lesne de înțeles despre cine este vorba: fotbalistii echipei de categoria C Metalul Tîrgoviște și de antrenorul Marin Alexandra.

Privindu-l cu o cîntă sirguinșă se antre-mu mi-am putut da seama că dorința

lar, aceeași ca și a numeroșilor iubitori ai fotbalului din localitate, este de a câștiga seria respectivă și deci de a promova în categoria B.

Antrenorul echipei a rezolvat cu succes una din cele mai grele probleme: improprietatea echipei cu elemente tinere, de perspectivă, provenite din formația de juniori (Enache, Buciumeanu, Ionescu II, Pirvu) și alți jucători tineri, recent transferați de la alte echipe. Azi media de vîrstă a echipei din tur (29 ani) a scăzut la 23,5 ani.

Pregătirea echipei a început în prima

parte a lunii februarie și a continuat cu o serie de jocuri de verificare cu adversari din ce în ce mai tari. Iată câteva rezultate care vorbesc de la sine: cu Polana Cîmpina 1-2, cu Progresul București 2-1, cu Dinamo Obor 3-0, cu Flacăra Moreni 3-1, și, recent, cu Steaua București 2-1.

Antrenorul secund, Eugen Popescu, care este totodată și antrenorul echipei de juniori, ne-a vorbit și de sprijinul material și moral acordat de conducerea Uzinei de utilități petroliere cit și despre pregătirea bazei sportive care este foarte bine pusă la punct și așteaptă într-o toaletă nouă primirea oaspeților săi curenți.

Cum se vede, fotbalistii tîrgovișteni și inimoșii lor suporteri sînt gata să pornească la drum. Le urăm succes.

ION POPESCU

corespondent

DESPRE GHANA ȘI... HELMUTH SCHÖN

GABRIEL TÎRNACOP, com. Drăgănești-Vlașca ne roagă să publicăm amănunte în legătură cu meciul România — Ghana, disputat în cadrul turneului olimpic din Japonia, precum și câteva date biografice ale antrenorului vest-german Helmuth Schön.

Ne pare rău că din datele pe care ni le solicitați despre Ghana nu vă putem furniza decât informația reprezentativă cu care au jucat la J.O., pe care o și redăm: Dodou Ankrab — Acquah Sam, Obilley Emmanuel, Achampong Ben, Addo Odametey — Pare Kofi, Osei Kofi — Mfum Wilberforce, Aggrey Fynn Edward, Acquah Edward, Salisu Mohammadu. Alte amănunte: 4-2 (3-2) pentru echipa noastră, prin punctele înscrise de Pavlovič (3) și Creiniceanu. Alți și nimic mai mult, pentru că fiind un joc care nu interesa direct turneul final olimpic, organizatorii nu i-au dat aceeași amploare ca și celorlalte jocuri finale și nici n-a fost trecut, cu toate amănuntele, pe buletinul de presă.

În ce privește pe Helmuth Schön, selecționerul echipei R. F. a Germaniei,

notăm că a fost un foarte bun jucător (centru sau inter), echipier al clubului S.C. Dresden, care înainte de război a fost de mai multe ori campion. A fost selecționat de 18 ori în națională (alături de Fritz Walter, Kupfer, Jenes, Kilimowski etc.). Schön (născut în 1916) a urmat școala superioară de educație fizică, specialitatea fotbal, din Köln, a devenit antrenor și din 1954 asistent al lui Sepp Herberger. În 1962 a fost antrenorul echipei naționale de juniori, care a participat la Turneul U.E.F.A. organizat în România. Din 1964, fiind Herberger s-a retras de la conducerea reprezentativei, sarcina aceasta a fost încredințată lui Helmuth Schön. Locul doi ocupat la ultima ediție a C.M., din Anglia, constituie cea mai elegantă carte de vizită a lui Schön.

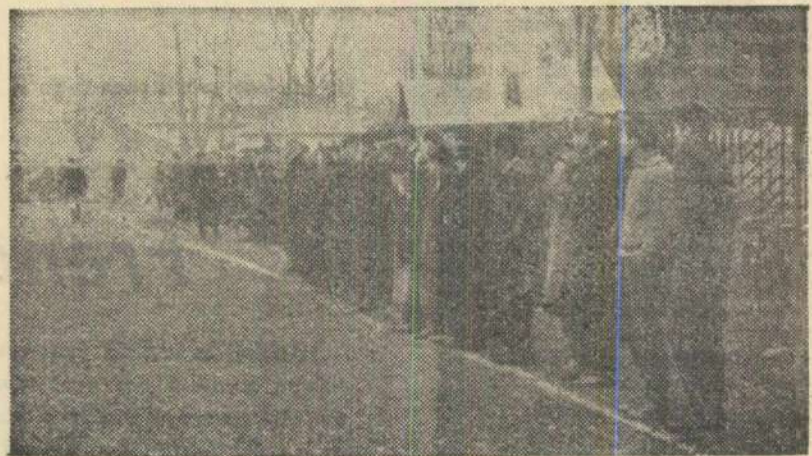
FOTOCRITICĂ

Fotografia a fost realizată nu de mult pe terenul de fotbal de la baza sportivă Constructorul din Șos. Otteniței din Capitală. Aici, deși terenul este „închis” cu plasa de sîrmă — vorba vine! — totuși numeroși spectatori indisciplinați părăsind pe teren făcînd o „tuză vie” care sîngheră pe jucători și arbitri. Cred, oare, organizatorii că în cazul bazei amintite există alte prevederi regulamentare în afara celor în vigoare?

Asemenea „scăpări” trebuie imediat remediate astfel încît o dată cu reluarea campionatului orășnesc să nu mai surprindem asemenea imagini!

Fototext:

N. TOKACEK

ARIEȘUL TURDA va juca numai în... deplasare?

La Turda există trei echipe angrenate în campionatul regional, una (Arieșul) în „C”, cinci în „oraș” și patru în competițiile rezervate juniorilor și... nici un teren de fotbal regulamentar. De necrezut, dar adevărat. Cum s-a ajuns la această situație? Astă-vară a fost demolat stadionul orașului (pentru a se putea extinde fabrica de ciment), promițîndu-se că în scurtă vreme se va amenaja o altă bază sportivă corespunzătoare nevoilor juste ale echipelor de fotbal. Iată însă că a trecut și toamna și iarna și terenul promis n-a apărut încă.

— În curînd, ne spunea cu o urmă de regret în glas maestrul sticlei Gheorghe Dăscălescu, membru în biroul secției de fotbal Arieșul Turda, va începe sezonul oficial și nu am văzut echipa noastră într-un meci amical de pregătire. Și e posibil să n-o vedem mult timp jucînd „acasă”, intrucît din cauza lipsei de teren, conducerea asociației este nevoită să programeze meciurile oficiale pe stadionul din Cîmpia Turzii.

Zilele trecute, cînd ne aflam la Turda, începuseră pregătirile în vederea reamenajării terenului din comuna Mihal Viteazu (situată la circa 6 km) și dotarea lui cu instalațiile necesare omologării de către forurile de specialitate. Cu toate strădanile consiliului orășnesc UCFS, lucrările decurg anevoios, fiind greu de presupus că terenul din comuna Mihal Viteazu va fi dat în folosință pînă la reluarea activității competiționale.

TR. IOANIȘESCU

In acest număr al revistei noastre, publicăm părerea maestrului emerit al sportului ALEXANDRU APOLZAN.

Eu sint pentru „azi“...

Mi-a reținut atenția articolul „Azi învinge ieri“, care dă naștere la discuții interesante cu privire la valoarea și randamentul fostelor și actualelor generații de fotbalisti. Eu optez, fără ezitare, pentru cea de astăzi. Dacă ar exista posibilitatea desfășurării unui meci între fostii și actualii jucători, echipa din care fac parte Pirclab, Dan Coe, Dobrin, Nuneweiler et comp. cu siguranță că ar surclasa echipa alcătuită din Dobai, Bindea, Cotorman sau Alb.

Cînd afirm acest lucru, mă gîndesc la faptul că astăzi, datorită transformării sistemului de joc, jucătorii sînt avantați, alți cei din atac, dar mai ales cei din apărare. Pe vremea cînd eu eram jucător, în perioada mea de vîrf de la Steaua, aveam obligația să marchez centrul înaintea adversarului. Dacă reușea să mă driblez, drumul lui spre poartă era liber. As-

tăzi, cu apărările supraaglomerate și multiplele sale variante, e o plăcere să joci fundas! Cu viteza și plasamentul meu de atunci sint convins că m-aș fi descurcat cu succes. Aici văd eu avantajul actualilor jucători. O dată cu noul sistem de joc, spațiul din fața porții este aproape blocat iar cei doi „ieri“ s-ar descurca anevoios în asemenea situații. Perioada de glorie a lui Baraiki, Petea Vilcov sau Ploșteanu a cunoscut în fața portarului numai doi-trei apărători, care erau mai lesne de trecut. Să nu uităm că astăzi numărul apărătorilor poate fi dublu sau chiar triplu. O dată cu transformarea sistemului, actualii jucători și-au îmbunătățit și pregătirea fizică, ei avînd sarcini precise care ating o rază mult mai mare de acțiune. Pentru acestea metodele de antrenament s-au îmbunătățit, fiind superioare trecutului.

Păcat însă că actualii jucă-

tori nu iubesc fotbalul, nu-l trăiesc, nu se dăruiesc pentru el așa cum o făceau predecesorii lor. Mi-aduc aminte că pe vremea cînd jucam la Rogifer (actuala echipă Metalurgistul) eram, împreună cu colegii mei de echipă, muncitori la uzină. După orele de program ne adunam la teren, unde pînă seara tîrziu nu ne despărțeam de mingea. Și aceasta fără a avea măcar antrenor... Pentru noi, fotbalul reprezenta o a doua hrană. Eram o familie ce împărțeam împreună și nezarurile și bucuriile.

În concluzie, cu toate că jucătorii din trecut dispuneau de o tehnică individuală ridicată deși puneau mai mult „osul la bătaie“ și aveau nespuse fotbalul sint convins că un meci între „ieri și azi“ s-ar încheia cu victoria actualilor jucători.

Atac la poarta juniorilor turci in meciul de pe stadionul Republicii.

Foto: S. BRAȘOVEANU

ROMANIA (3) - TURCIA (3) 3-0 (1-0)
STADIONUL: Republicii AU MARCAT: Manea (min. 30), Tataru (min. 44) și Lică (min. 45).

ARBITRI: A. Rădulescu (bine), ajutor la tușă de N. Tataru și C. Dinulescu.

ROMANIA: Moldovan - Codrea, N. Ionescu, Cojocaru, Viciu - Tegean (min. 70 Lică), Mirăuță - Lică (min. 70 R. Ionescu), Neagu, Tataru, Manea.

TURCIA: Kavuz (min. 51 Iasin) - Esenal, Cengiz, Hayrettin, Hikmet - Dogan, Zekeriyâ - Neçatli, Nedim (min. 41 Mustafa, min. 56 Zeki), Orhan, Ihan.

JUNIORII NOȘTRI AU CÎȘTIGAT, DAR JOCUL LOR A SATISFĂCUT PARȚIAL

Prima verificare importantă a echipei noastre naționale de juniori, efectuată în acest sezon în compania unui adversar pe măsura celor pe care-i va înfrîna la Turneul U.E.F.A. 1967 (Turcia, 5-13 mai), a coincis cu a 100-a partidă internațională a reprezentativei noastre și a 12-a cu selecționata Turciei. Juniorii noștri au ținut să „puncteze“ această aniversare printr-o victorie (a 47-a din palmaresul naționalei și a 5-a asupra tinerilor fotbalisti turci). Ei au și obținut-o, la un scor net, 3-0 (1-0), la capătul unui joc dîrz disputat, dar corect, într-o alură extrem de rapidă și cu o risipă de energie propriei tineretii, în care însă calitatea a fost pe plan secundar și în care jucătorii noștri s-au impus abia în repriza a doua.

Care a fost, în ceea ce ne privește, bilanțul acestei prime verificări? O pregătire fizică foarte bună, care a permis echipei să încheie partida cu suficiente resurse, o capacitate de luptă remarcabilă și un pronunțat simț al porții, în comparație cu oaspeții (foarte luți și cu o mare vitalitate), ceea ce în condițiile unei competiții cu sistemul de disputare ca al Turneului U.E.F.A. pot avea un cuvînt greu de spus. La aceste calități însă, trebuie adăugate neapărat și cele tehnico-tactice și la acest capitol juniorii noștri au „șchiopătat“ marți pe stadionul Republicii. Jocul lor nu-i încă cristalizat (să sperăm că antrenorii Gh. Ola și Gh. Dumitrescu îl vor stabili în următoarele cinci săptămîni, cite mai sint pînă la plecarea în Turcia), nota combinativă a fost prezentă cu intermitență, lăsînd însă să se întrevadă posibilitatea unor realizări mai bune. Este ceea ce remarcă după meci unul din „tușierii“, fostul internațional N. Tataru: „Echipa s-a impus după pauză, exact atunci cînd a început să practice un joc mai combinativ și a calmat astfel jocul, făcîndu-i pe fotbalisti turci să termine mai repede „benzina“. Rămîne însă o problemă de rezolvat (și timp mai este), pentru că s-a greșit des la pase și în finalizare n-a existat claritatea necesară“. Pe de altă parte, celălalt tușier, un alt fost internațional, C. Dinulescu, sublinia — pe bună dreptate: „S-a văzut că jucătorii noștri știu să joace și bine și acest lucru a fost vizibil după pauză. Dar, au vrut să facă mult și atunci au greșit. Au greșit, mai ales, atunci cînd au ieșit din apărare în atac cu „mingii tari“ care au pus pe înaintași în situația de a lupta cu adversarii pentru mingea, iar aceștia au fost lipșiți de ultima pasă, cea decisivă. Cînd au acționat corect, au pus des în pericol poarta adversarului“.

De altfel, remarcă lui Dinulescu explică de ce din totalul de 78 de acțiuni ofensive inițiate, 57 au fost respinse, iar 11 ratate. De asemenea, subliniem că finalizarea a fost redusă datorită și apărării aglomerate și prompte a oaspeților, dar și faptului că, încă emotivi, juniorii noștri s-au lăsat angrenați în jocul lor: 10 acțiuni încheiate. În asemenea condiții jocul nu putea satisface decît parțial.

Există însă perspectivele unei îmbunătățiri printr-o atenție specială acordată pînă la plecarea, organizării mai bune a jocului, a legăturii între apărare (unde portarul Moldovan a avut ieșiri inoportune din poartă, iar fundașii centrali au degajat la întîmplare) și atac, și eventual printr-o remaniere a formației în care jucătorii de mijloc, în special, n-au corespons. Poate că o formulă cu Bilibocă la mijloc, cum se intenționează la meciul revanșă de azi de la Constanța, va realiza un echilibru mai bun în echipă și un ritm mai uniform. (p.g.)

DE LA ZOMBORI ȘI JUSTIN LA... OPANSCHI

Mulți iubitori ai fotbalului din țara noastră, astăzi mai în vîrstă, își mai aduc aminte de vechia și puternică echipă Ripensia din Timișoara. Aceasta își făcuse o mare faimă în întreaga Europă. Ea număra, la un moment dat, nu mai puțin de 11 jucători internaționali, printre care și ZOMBORI, un portar de clasă.

Cînd „Rip“ beneficia de o lovitură liberă de la 11 metri, executantul (Zombori) se prezenta la punctul alb, își potrivea calm mingea și printr-un șut sec și nemilos, „păcălea“ pe cei mai valoroși portari, fie de la noi din țară, fie de peste hotare.

În vara anului 1935, se desfășura la București finala Cupei României, între echipele C.F.R. București și Ripensia Timișoara. Unsprezece goluri s-au marcat în acest meci, rezultatul final fiind 6-5 pentru C.F.R. București. Cu cîteva minute înainte de terminarea jocului, la scorul de 5-4 pentru bucureșteni, regreiatul arbitru internațional român Denis Xifando dictează lovitură de la 11 metri în favoarea Ripensiei. Zombori își face apariția în careul feroviar și după ce își face loc printre jucătorii, privește mingea și... locul unde va poposi ea peste cîteva secunde. În plasă. Tribunele au amuțit. Suporterii C.F.R.-iștilor sint cu sufletul la gură. Bate Zombori. De ei depinde victoria bucureștenilor și cucerirea Cupei României. Nu erau destui jucători de cîmp să execute această lovitură? În acel joc, nu lipseau din formația timișoreană Bindea, Bekke, Ciolac, Schwartz, Dobai și alții internaționali. Și totuși Zombori a fost acela aies să execute, el aducînd egalarea pe tabela de marcat (5-5). Datorită acestui gol a fost nevoie pînă la urmă de prelungiri, pentru ca feroviarii

OPANSCHI

ale lui Rapid București și ale U.T.A.-ei Arad. Aproape în toate ocaziile cînd era de executat o lovitură de la 11 metri, Justin era prezent în careul echipei adverse pentru a o transforma. Avea un șut năpraznic și nu ierta pe nici un portar. Săa slăbiciunile fiecărui portar advers, pentru ca printr-o fentă să-i trimita în cealaltă parte a porții.

Au trecut ani și ani de atunci, și noi, spectatori de azi, eram cit pe aci să uităm de aceste evenimente fotbalistice, dacă un nou portar, fost internațional la juniori, nu țar îl urmat pe Zombori și Justin. El se numește OPANSCHI, este portarul titular al echipei Poiana din Cîmpina. Croniclele jocurilor spun mereu, atunci cînd echipa sa a beneficiat de o lovitură de la 11 metri, că Opanschi a deschis scorul, că el a egalat sau că a adus victoria echipei sale. Această misiune destul de dificilă și-o exercită de 6 ani, mai precis din 1961, de cînd a revenit la echipa sa din Cîmpina, UNDE A MARCAT PÎNA ÎN PREZENT 32 DE GOLURI DIN PENALTI, FĂRĂ SĂ RATEZE VREUNUL.

Mihai Opanschi a marcat și cîte două goluri într-un meci. În campionatul 1965-1966 Poli-tehnicii București, iar în campionatul actual Siderurgistului, ceea ce este un record.

Mulți jucători de cîmp ar trebui să fie invidioși pe Opanschi, pentru care executarea loviturilor de la 11 metri nu ridică nici o problemă. În postura celor trei portari, am dori să-i vedem și pe alții. Toată lumea știe că portarul este cel mai odihnit și cel mai calm jucător de pe teren, atunci cînd este vorba de executarea unei lovituri de la 11 metri.

MIHAI MIHAILESCU

bucureșteni să intre, pentru prima dată, în posesia invidiatului trofeu. Acesta a fost Zombori care a marcat în cariera sa de portar zece și zece de goluri din lovitură de la 11 metri. În momentul cînd bătrînețoa lui Zombori își spunea cuvîntul, un alt portar român, JUSTIN, îi lua locul în această grea misiune. El a apărut buturile echipei gălățene Gloria C.F.R.,

6 CUPLAJE ÎN SEZONUL DE PRIMAVARĂ LA „A“

Ce rezervă campionatul amatorilor de fotbal din Capitală în cursul sezonului de primăvară? Iată programul întîlnirilor așa cum a fost alcătuit și propus de federație echipei bucureștene.

DUMINICĂ 26 MARTIE (etapa a XVII-a), cuplaj pe „23 August“: Steaua — St. roșu și Rapid — Universitatea Craiova.

SÎMBĂTA 1 APRILIE (etapa a XVIII-a), stadionul Republicii: Progresul — U.T.A.

DUMINICĂ 2 APRILIE (etapa a XVIII-a), stadionul Dinamo: Dinamo — Petrolul.

DUMINICĂ 9 APRILIE (etapa a XIX-a), cuplaj pe „23 August“: Rapid — Jiul și Steaua — Dinamo Pitești.

DUMINICĂ 16 APRILIE (etapa a XX-a), cuplaj pe „23 August“: Steaua — Progresul și Dinamo — Rapid.

SÎMBĂTA 29 APRILIE (etapa a XXI-a), stadionul Republicii: Progresul — C.S.M.S.

DUMINICĂ 30 APRILIE (etapa a XXI-a), stadionul Dinamo: Dinamo — Politehnica.

DUMINICĂ 7 MAI (etapa a XXII), cuplaj pe „21 August“: Rapid — St. roșu și Steaua — Universitatea Cluj.

DUMINICĂ 14 MAI (etapa a XXIII-a), stadionul Republicii (dimineața): Progresul — Jiul; stadionul Dinamo (după-amiaza): Dinamo — Farul.

DUMINICĂ 28 Mai (etapa a XXIV-a), cuplaj pe „23 August“: Progresul — Dinamo și Rapid — Steaua.

DUMINICĂ 4 Iunie (etapa a XXV-a), cuplaj pe „23 August“: Rapid — Politehnica și Steaua — Petrolul.

SÎMBĂTA 17 Iunie (etapa a XXVI-a), stadionul Dinamo: Dinamo — U.T.A.

DUMINICĂ 18 Iunie (etapa a XXVII-a), stadionul Republicii: Progresul — Universitatea Craiova.

ÎN CUPA BALCANICĂ: U. T. A. — O DEZILUZIE

Cu fiecare nouă întîlnire susținută de formația U.T.A. pe teren propriu, numărul celor care merg la stadion să o vadă scade. Duminică, la meciul din Cupa Balcanică, în tribunele stadionului arădean n-au mai venit decît circa 2500 de spectatori, singurii din oraș care mai credeau, probabil, într-o reabilitare a echipei antrenate de Gh. Dumitrescu și I. Reinhardt, după ultimele înfrîngerii suferite în campionat. Dar din nou deziluzie adîncă pentru ei și pentru toți ceilalți suporterii al formației!

În fața unei echipe fără o clasă deosebită, U.T.A. a înfirmat încă o dată speranțele puse în ea atunci cînd a fost desemnată de către federație să ne reprezinte fotbalul în Cupa Balcanică. Deși au manifestat vizibil dorința de a înregistra prima lor victorie în această întrecere, fotbalisti arădenii nu au făcut apel și la mijloacele necesare obținerii acestui deziderat. Ei au jucat din nou ineficient, acțiunile de apărare sau de atac n-au fost sincronizate, clare, eficiente. Dominarea efectuată timp de aproape 75 de minute a avut un caracter mai mult simbolic, pentru că, în realitate, de foarte puține ori poarta apărată de Ivanov (Cerno More Varna) a fost supusă unor încercări mai grele. Am semnalat din nou la fotbalisti de la U.T.A. carențe serioase în pregătirea tehnică, în respectarea unei anumite discipline de joc, în rezolvarea individuală sau colectivă a unor situații hotărîtoare pentru soarta meciului. Am solicitat părerea celor doi antrenori ai echipei în legătură cu starea necorespunzătoare de pregătire în care se află U.T.A. Ni s-a răspuns că fotbalisti arădenii dețin în prezent o slabă valoare tehnică și un scăzut simț al orientării în joc, dar că speranțele de îmbunătățire încă nu s-au epuizat. Răspunsul nu poate să mulțumească și cu atît mai mult să liniștească pe cei ce urmăresc cu

interes destinele echipei arădene. Mai întîi, pentru că lipsurile semnalate erau îndeobște cunoscute, iar în ceea ce privește speranțele... Cred că de prea multă vreme ne tot exprimăm speranțele într-o redresare a echipei noastre. Antrenorii și secția de fotbal a clubului U.T.A. au datorita de a trece neîntîrziat la măsuri eficiente, care să poată opri echipa, cit mai e vreme, din alunecarea sa periculoasă.

M. MITTEANU

N.R. — U.T.A. a fost din nou întrecută pe teren propriu în Cupa Balcanică. Iată, deci, că la rezultatele slabe obținute în campionat, fotbalisti arădenii adaugă o comportare total necorespunzătoare într-o competiție cu caracter internațional, în care fotbalul românesc și-a cîștigat un prestigiu.

Echipa arădeană a avut o evoluție decepționantă (n-a cîștigat nici un punct măcar și a marcat doar trei goluri...), dîndu-și singură un vot de blam și dovedind că n-a meritat cînslea de a fi desemnată ca reprezentantă a fotbalului nostru. Astfel că hotărîrea federației de a o înlocui la vîltoarea ediției prin Universitatea Craiova este cit se poate de justificată. O analiză a acestei comportări ar trebui să ducă la măsuri care să-i facă pe jucătorii de la U.T.A. să privească cu mai mult simț de răspundere participarea la o întrecere sportivă internațională.

CLASAMENTUL SERIEI I A CUPEI BALCANICE

1. Fenerbahce Istanbul	3 3 0 0 7-1 6
2. Partizan Tirana	4 3 0 1 7-5 6
3. Cerno More Varna	6 3 0 3 8-8 6
4. U. T. Arad	5 0 0 5 3-12 0

„DIAMANTUL TEHNICII“ trebuie șlefuit cu migală în antrenamentele individuale

Prof. ION VOICA, asistent la I.C.F.

Antrenamentul individual reprezintă o metodă indispensabilă în pregătirea fotbalistilor de performanță. Observațiile cuprinse în materialul publicat de conf. N. Roșculeț, ca și cele ale noastre, atestă o stare de lucruri anormală în metoda actuală de pregătire a echipelor românești. Se neglijează aproape total antrenamentele individuale pentru perfecționarea continuă a tehnicii jucătorilor. Această anomalie prejudiciază grav calitatea fotbalului nostru, deoarece în antrenamentele colective ponderea perfecționării tehnicii individuale este în mod obiectiv scăzută.

Antrenamentele colective asamblează echipa

Antrenamentele colective durează aproximativ 90-100 minute. Durata și intensitatea lucrului sunt determinate de necesitatea modelării antrenamentelor în funcție de condițiile jocului. În decursul lor, atenția antrenorului se îndreaptă, firește, spre rezolvarea sarcinilor strins legate de conținutul jocului, deci în primul rând spre asigurarea unei pregătiri fizice, tactice și tehnice în concordanță cu jocul. Dacă la acestea mai adăugăm și obligația rezolvării altor sarcini curente, ca cele legate de tactica individuală, jocul pe fază, tactica specială, individualizare, pregătire psihologică etc., atunci avem tabloul complet al unui antrenament colectiv.

Deci cantitatea de lucru afectată perfecționării tehnicii individuale este redusă și total insuficientă în timpul antrenamentelor colective. Săptăminal, un jucător care activează în categoria A, participă la 3 antrenamente colective (cca. 300 de minute) și la două jocuri (180 minute),

dintre care unul amical, sau la patru antrenamente colective și un joc oficial. Trebuie să recunoaștem că totalul timpului afectat antrenamentului într-un ciclu săptăminal de cca. 8 ore (300+180) este cu totul insuficient ținând cont de progresul fotbalului mondial. De aceea antrenamentul individual trebuie să-și ocupe locul meritat, cerut cu insistență de practica actuală, întrucât îi ajută în mod efectiv pe jucători să-și perfecționeze tehnica în permanență. Două, trei sau patru antrenamente individuale pe săptămână cu o durată de cca. 60 minute fiecare, ar lichida într-un viitor nu prea îndepărtat deficitul de tehnică al unor jucători și ar pregăti mai bine generațiile tinere.

În timpul lucrului individual, jucătorul (antrenorul poate fi prezent sau nu), execută un număr de repetări ale unor procedee tehnice simple sau complexe într-un ritm mediu în care se urmărește siguranța și precizia execuției. Nu intervine deci în mod obligatoriu conjugarea acestor procedee cu condițiile jocului, adaptarea lor asigurându-se în antrenamentele colective. Antrenorul indică în acest sens intensitatea cu care se lucrează întrucât el trebuie să fie atent la dozarea generală a efortului. Mijloacele pentru perfecționarea tehnicii individuale

sînt create, de regulă, de către antrenor. Aceasta însă nu împiedică cu nimic jucătorul să-și valorifice și el cunoștințele acumulate la antrenamente prin crearea unor noi exerciții.

Pregătirea tehnică — una dintre marile îndatoriri ale adevăratului fotbalist

Exagerarea răspunderii antrenorului în domeniul tehnicii individuale a jucătorilor a fost una dintre cauzele care a determinat comoditatea fotbalistilor noștri. Desigur, preocuparea antrenorului pentru asigurarea mijloacelor perfecționării tehnicii nu va dispărea, dar el are în primul rând datoria să integreze tehnica jucătorilor în condițiile de joc, ceea ce de fapt se realizează la antrenamentele colective. De aceea jucătorii noștri trebuie să înțeleagă necesitatea antrenamentelor individuale ca factor prim în cizelarea tehnicii lor. Exemplele oferite de fotbalistii din alte țări cit și de experiența marilor noștri jucători, sînt edificatoare. Numai repetarea de sute și de mii de ori, a diferitelor procedee tehnice duce la măiestrie. Preocuparea pentru perfecționarea continuă a tehnicii individuale este o cerință de prim ordin.

Una dintre cerințele fotbalului nostru este de a fi la curent cu progresele tacticii pe plan mondial și de a adapta ce ni se potrivește în funcție de particularități. Dar aceasta se poate realiza în timp util numai pe fondul unor exerciții tehnice corespunzătoare. Tehnica, este veriga fundamentală care determină creșterea nivelului de joc. Numai după ce aceasta ajunge la un nivel superior, cel puțin egal cu progresul tacticii, se poate vorbi de o aplicare corespunzătoare a noului. Astfel, contradicția dintre noul nivel de dezvoltare a tacticii și „vechea tehnică” nu poate fi înlăturată. De aceea la noi în țară, anumite tactici, avansate, la un moment dat au fost însușite lent datorită tehnicii neadecvate. Factorii de răspundere ai fotbalului nostru trebuie să ia toate măsurile pentru a trezi interesul jucătorilor în direcția perfecționării tehnicii prin antrenamente individuale.

SPECIALISTII AU CUVINTUL

„PROGRESUL ÎN FOTBAL“

AZI VORBEȘTE HELENIO HERRERA

„Progresul în fotbal”. Acesta este titlul unei cărți inedite care va apărea în luna aprilie la München (R.F.G.) și va trata problemele fotbalului modern.

Acest manual de specialitate, de o înaltă valoare tehnică, este inedit pentru că problemele actuale ale fotbalului nu sînt dezbătute de un singur specialist, ci DE MAI MULȚI ANTRENORI cu „vechi state de servicii”, care se bucură de o recunoscută reputație mondială: Helenio Herrera, Sepp Herberger, Albert Batteux, Matt Busby și mulți alții.

În rîndurile de mai jos publicăm prima parte din suita problemelor privind progresul în fotbalul modern, pe care le dezbate acești antrenori. Cuvîntul inaugural îl are celebrul antrenor al echipei Internaționale din Milano, HELENIO HERRERA.

Iată citeva fragmente mai importante din capitolul scris de Herrera și publicat în ziarul de specialitate „SPORT” din Zürich.

REZULTATUL, MAI PRESUS DE ORICE

Cu puțin ani în urmă, se putea vorbi că un meci de fotbal constituie în fond o... distracție. Astăzi, nici despre echipele amatoare nu putem afirma că joacă numai de plăcere. În fotbalul profesionist, se urmărește în primul rînd rezultatul, chiar dacă unii nu vor să țină cont de această realitate. Este foarte probabil că unii antrenori, a cărei echipă pierde o finală cu 5-0, i se va desface contractul. Acest lucru este valabil desigur și în Anglia și R.F.G., ca și în oricare altă țară.

FORȚA ECHIPEI

Tot mai mulți antrenori s-au convins că forța echipei constă nu în etaierea calităților individuale ale jucătorilor, ci în felul cum acestea sînt folosite în slujba echipei. Cu alte cuvinte, calitățile individuale ale jucătorilor trebuie exploatate și canalizate spre a se obține un randament colectiv, o sudură perfectă. De altfel, diversitatea calităților unor jucători a dus la elaborarea și punerea în practică a unor tactici diferite de joc. Italianii au avut întotdeauna un cuvînt de spus în alegerea și folosirea diferitelor sisteme și variante de joc. El sînt și azi, un exemplu în căutarea noului, în ciuda unor specialiști din unele țări care nu vor să recunoască moartea bătrînelui sistem „W.M.”.

După ce Helenio Herrera trece în revistă istoricul diferitelor sisteme de joc insistînd pe WM și variantele sale, el se ocupă îndeeaproape de...

... SISTEMUL 4-2-4

„Pentru a-și întări apărările, azi, aproape toate echipele din lume folosesc sistemul de joc 4-2-4. După părerea mea, prin introducerea în acest sistem a așa-numitului „libero”, jocul defensiv a atins o adevărată culme. Acum se caută diferite modalități pentru a contracara, prin acțiuni ofensive și diferite variante în atac, sistemele defensive.

În urmă cu cîțiva ani s-a crezut că un apărător trebuie să joace numai în defensivă, iar înaintașul central este acel jucător care trebuie să înscrie goluri. Bineînțeles, apărătorul este în primul rînd un jucător defensiv, iar înaintașul central este un om de atac. Dar cei care vor să aplice sistemul modern de joc trebuie să înțeleagă, că azi, o echipă se apără aproape cu tot efectivul de joc și atacă, pe cît posibil, cu același număr de jucători.

Aceasta înseamnă că, în fotbalul modern, fiecare jucător trebuie pregătit atât ca înaint-

taș cit și ca apărător. El trebuie să știe să dirijeze jocul, în orice poziție s-ar afla pe teren.

Pentru un antrenor nu este greu să transforme demodatul sistem WM în așezarea 4-2-4. Natural, pentru aceasta trebuie să aibă la dispoziție jucători de valoare. Eu cred, de pildă, că orice echipă de club din Anglia pe care aș antrena-o și-ar putea schimba sistemul de joc (adaptîndu-l la „4-2-4”) în mai puțin de o lună. La Internaționale Milano am avut pînă acum doi jucători englezi: Eddie Firmani și Gerry Hitchens. Ambii au fost fotbalisti emblematici și au manifestat un interes deosebit pentru tactica de joc. De aceea, ei s-au acomodat foarte repede cu tactica folosită de Inter. Această constatare îmi dă un curaj deosebit să afirm că fotbalul englez poate fi modernizat în mai puțin de o lună.

SA CUNOASTEM CALITĂȚILE ȘI DEFECTELE JUCĂTORILOR

Mulți antrenori sînt de părere că atunci cînd primău o echipă trebuie să înceapă munca de la cap, să lucreze cu totul altfel decît precedentul său. Unii caută să îmbunătățească pregătirea fizică a jucătorilor, alții își bazează viitorul succes pe diferite planuri tactice sau insistă asupra tehnicii individuale a jucătorilor. Pentru mine, toate acestea la un loc constituie un capitol extrem de important: jucătorul trebuie să aibă un fizic adecvat, îndemnare în conducerea balonului, intuiție pentru tactica de joc și în fine, să existe un climat favorabil în relațiile dintre jucători. Apoi, va trebui să cunoască perfect pe fiecare jucător în parte, să constate care sînt calitățile lui naturale și care li sînt deficiențele. Dar, aceste lucruri le constat în urma unei supravegheri atente, atât la antrenamente cit și la jocuri. Cunoșcînd îndeeaproape toate aceste amănunte esențiale, voi putea elabora un plan tactic potrivit calităților individuale ale jucătorilor. Un exemplu. Cînd am venit la Inter am constat că extrema stîngă Corso nu este un om potrivit pentru postul acesta. Un jucător cu calitățile sale, plin de energie, care poate jongla cu balonul, este cu mult mai prețios pentru echipă în jocul de mijlocul terenului decît pe exterior. Calitățile sale, temperamentul său, marea sa putere de joc nu au nimic comun cu un post ca acela de extremă stîngă unde rareori jucătorul este în activitate. De fapt, la Internaționale se joacă fără extremă stîngă și cu toată această „greașală”, întar a cîștigat de patru ori campionatul Italiei, de două ori „Cupa campionilor

europeni” și o dată „Cupa Intercontinentală”. Pentru antrenori există o singură rețetă: să țină cont de talentul și de randamentul maxim pe care jucătorii îi pot da echipei.

GÎNDIȚI CE FACEȚI PE TEREN!

Îndată după ce s-a fixat tactica de joc, antrenorul își poate începe în mod serios activitatea. Una din cele mai importante sarcini ce revin antrenorului constă în a-l convinge pe jucător să gîndească. Un fotbalist cu un talent neobișnuit înnașcut nu poate escalada adevărată măiestrie, dacă nu știe să gîndească. Un băiețuș de 7 ani este capabil să dribleze 6 sau 7 jucători și este deci talentat. Dar, acest talent nu va fi și să-și etaleze în viitor calitățile, dacă nu este îndrumat de antrenori și nu va fi convins de la început despre necesitatea gîndirii în timpul jocului.

FOLOSIȚI ÎN MOD UTIL ȘI PERFECȚIONAȚI NECONTENIT CALITĂȚILE JUCĂTORILOR

Jucătorii mari sînt înzestrați cu calități native, dar aceasta nu ajunge. Ei trebuie să-și perfecționeze necontenit aceste calități spre a fi folosite apoi cu o eficiență maximă.

Rolul antrenorului constă tocmai în a crea din acești jucători fotbalisti care să dea un randament maxim. O asemănare din domeniul artelor este edificatoare: să zicem că, un pictor tînar, talentat, are toate condițiile materiale necesare creației. Lucrările sale nu se bucură însă de popularitate, pentru că stilul său, subiectele alese nu sînt căutate pe piață, nu sînt pe placul publicului. Fîind însă îndrumat de un ochi priceput, ce anume să picteze, ce stil să adopte, tînarul devine în scurt timp un pictor renumit, lansîndu-se cu succes pe plan internațional. Așa e și în fotbal. Antrenorul va trebui să-i prescrie jucătorului sarcinile pe care trebuie să le aibă în echipă, bineînțeles în funcție de calitățile pe care le posedă. Să presupunem că un atacînt central are calități, dar și lipsește mobilitatea, viteza. Astfel, el va fi ușor marcat de unul din adversarii, în acest caz, antrenorul trebuie să-i prescrie o tactică specială. Pentru a-i explica elevului tactica potrivită, plasamentul în timpul jocului, antrenorul va trebui să-i deseneze schița pe tablă sau pe hîrtie. Cînd prilej trebuie folosit în acest scop (în timpul liber, cu ocazia unor deplasări, înaintea sau în timpul meselor, etc.). Esențial este faptul că jucătorul să cunoască schema, să o învețe ca un elev conștient. Cînd, în teorie, el își cunoaște misiunea pe teren, atunci schema trebuie exersată la antrenament și apoi la meci. După fiecare joc, în ședințele de analiză antrenorul trebuie să-i reamintească felul în care s-a priceput sau nu să aplice indicațiile primite.

PENTRU ANTRENORI

Vorbiiți convingător, analizați greșelile și slăbiciunile care se pot înîntîna.

Desigur, uneori, asemenea discuții nu sînt ascultate cu plăcere de jucători. De aceea, orice prilej prielnic care se ivește trebuie folosit în această direcție. Discuțind cu jucătorii, ascultîndu-le părerile, ei trebuie forțați să gîndească, să judece anumite situații ivite în joc.

Fotbalul modern este dominat de apărători, dar care, la nevoie, acționează fulgerător în atac. În timp ce „libero” păzește terenul desocupat, un antrenament eficient înseamnă exersarea acțiunilor în viteză, TOTUL TREBUIE FĂCUT ÎN VITEZĂ. ÎNTR-O VITEZĂ DIN CE ÎN CE MAI MARE.

Jocul de azi nu mai este atât de frumos poate, ca cel de ieri, dar el a devenit indiscutabil mai interesant. Antrenorul trebuie să-i convingă pe jucătorii săi despre acest adevăr... Este de fapt o contribuție importantă pe care o aduce fotbalului modern.

DE CE NU TERENURI CU DIMENSIUNI MAXIME?

...Ar fi o armă
contra apărărilor
aglomerate

N. VILCOV

antrenor

Din anul 1863, data nașterii fotbalului modern, jocul acesta — evoluînd continuu — a reușit să pasioneze sute de milioane de oameni, de pe tot cuprînsul globului. Ultimul campionat mondial, desfășurat în Anglia, datorită televiziunii și radionuși a putut fi urmărit de peste 400.000.000 de iubitori ai fotbalului. Aceștia însă la prea puține partide au fost complet satisfăcuți de latura spectaculară a jocului, căci majoritatea echipelor participante au pus un accent deosebit pe o apărare ermetică, „zăvorînd” și „betonînd” drumul către poarta proprie. Desigur că aceasta nu se poate realiza decît prin mărirea numărului de apărători și, deci, reducerea numărului de atacanți.

Aparările aglomerate și supraaglomerate, născute din frica de a nu pierde, răpesc enorm de mult din frumusețea acestui joc, care trebuie să se desfășoare în continuă mișcare, în viteză cit mai mare, condiție esențială pentru asigurarea laturii emoționale de spectacol. Bineînțeles că pregătirea tehnică și tactică trebuie să stea la baza jocului.

Dimensiunile terenului, prevăzute de regulamentul de joc încă din anul 1863, sînt următoarele: lungimea de la 90-120 m și lățimea de la 45-90 m. Dimensiunile cele mai des folosite sînt: 105×70 m, și 110×75 m. Terenuri de 120×90 m. — deci maxime ca mărime — nu mai există în nici o țară.

Desigur că latura de pregătire fizică de la data întocmirii regulamentului, actuale dimensiuni ale terenului de joc erau de neconceput. La Olimpiada din 1892 suta de metri era parcursă în 14”, iar la probele de rezistență se înregistrau timpi cu mult sub nivelul celor de azi. Fotbaliștii se mișcau și mai lent, iar de rezistență în regim de viteză nici nu se vorbea pe atunci. Astăzi viteza de deplasare și rezistența în regim de viteză a fotbalistilor s-au mărit considerabil și, deci, terenul de joc, zonele de acțiune ale jucătorilor sînt acoperite cu mult mai mare ușurință iar jucătorul care are mîna este atacat mult mai repede decît în trecut.

Să exemplificăm.

Pe un teren de 100×64 (dimensiunile minime pentru jocuri internaționale), fiecare jucător — exceptînd portarul — are de acoperit în medie 640 mp.; pe un teren de 110×75 m fiecare jucător are de acoperit 825 mp.; iar pe un teren de 120×90 m. ar avea de acoperit 1080 mp.

Nu trebuie să fii specialist ca să-ți dai seama că terenul maxim ar pune apărărilor probleme noi și grele, căci intr-o zonă este să măcheze adversarul într-o zonă mai mică și mult mai greu într-o zonă mai mare. Pe de altă parte, atacanții — beneficiînd de spații libere mai mari — ar putea desfășura acțiunile de atac cu o eficiență sporită iar cursivitatea jocului, adică tocmai ceea ce asigură spectacolul, ar crește și ea. De aceea cred că sistemele defensive actuale cu „măturător” („libero”) diverse „lăcete”, „zăvoare” și „bunkere” ar fi puse la grea încercare pe terenuri cu dimensiuni maxime și n-ar fi exclus de loc ca ele să dispără, cedînd locul unui joc de manevră largă, bazat pe viteză sub toate formele ei. Cînd, oricît de abil și de rapid ar fi jucătorul „libero”, el n-ar putea acționa cu succes în spatele unei linii de fundași desfășurați pe o distanță de 90 m (lățimea maximă a terenului), iar dublarea permanentă și ajutorul reciproc în apărare, de asemenea, ar fi mult mai greu de realizat.

Jocul ofensiv, în schimb, ar primi un impuls nou, iar stagnarea momentană a jocului va fi depășită spre mulțumirea iubitorilor de fotbal de pretutindeni.

SE SIMTE ÎNCĂ NEVOIA DE TERENURI

...DAR CELE EXISTENTE SÎNT JUDICIOS FOLOSITE?

Cite terenuri de fotbal are Capitala? Care este starea lor? Cum sînt ele îngrijite? Cum sînt folosite? Este numărul lor corespunzător fenomenului fotbalistic de masă al Bucureștiului? Iată tot atîtea întrebări ale căror răspunsuri nu le-am căutat în dări de seamă sau informări, ci „pe viu”, pe terenuri.

În rîndurile de mai jos vă prezentăm starea de fapt pe care am înfîlțit-o de-a lungul raidului nostru anchetă.

● Terenuri luate cu asalt...

Baza VOINTA este, fără îndoială, unul din cele mai prezentele coșuri sportive ale Capitalei. Situată în apropierea lacului Floreasca, ea se înfățișează în fața vizitatorului admirabil rînduită, cu terenuri de fotbal, volei, handbal, baschet, tenis, echilibrat dispuse, strălucind de curățenie, verdele crud al gazonului contribuind și el la înțelegerea buneii dispoziții pe care o încercă de la primii pași făcuți în incinta bazei.

Această bază atrage numeroase asociații la activitate sportivă. Cînd află însă numărul echipelor și al sportivilor care activează cu regularitate aici, orice estimare apriorică este cu mult depășită. E greu să-ți imaginezi numărul de fotbaliști și de echipe de fotbal care „iau cu asalt” cele două terenuri de fotbal ale bazei.

De la administratorul Vlad Gheorghe am aflat că terenurile de fotbal sînt folosite, săptămînal, „cu deplin drept” de 17 echipe: echipele Voinea I și II, echipa de juniori, două echipe ale S.S.E. 2, precum și cele 12 participante ale campionatului de casă: Tehnometalica, Arta Încălțămîntei, Sporul, Electrobobinajul, Igiena, Meseriașii Cis-mari, Tehnica Încălțămîntei, UCECOM, Muncă și Artă, Mobilă și Tapiserie, Metalica și Avîntul Încălțămîntei.

Toate aceste echipe fac un număr de 3-4 antrenamente săptămînale și susțin jocuri pe cele două terenuri.

Spre stupefacția noastră, care nu puteam să ne închipuim rețeta timp-spațiu în folosirea acestor terenuri de un așa de mare număr de fotbaliști, administratorul bazei ne-a spus că și echipele Automatica și Stela folosesc, pe bază de contract, cele două terenuri iar în timpul „sezonului” (mai, iunie, iulie, august, septembrie), pe lângă echipele de mai sus, activează zeci de formații ale unui furnicar de cooperativă (Igiena, Intretinerea etc.) care au și ele o sumedenie de competiții (campionate, diferite coupe). Deși este vorba, în cazul lor, mai mult de „o minge bătută de amorul artei”, locul de desfășurare a jocurilor rămîne tot aceleași două terenuri.

Fără a mai lungi discuția, trebuie să recunoaștem că su-

● ...și altele ocolite

Iată-ne la terenul ICSIM din str. Izbičeni. Ne strecurăm cu abilitate printre orășenii ce răscolesc pămîntul și zgura neagră de pe terenul de fotbal. Sînt gălile vecinilor.

Locuința administratorului Ioan Șerban ține loc și de vestiare. De dusuri nici vorba. Ori cît de rea ar fi vremea, jucătorii, după meciuri, nu au altă soluție decît să se elatească cu puțină apă, pe care o obțin din puțul aflat în fața casei administratorului. Magazie de echipament nu există, jucătorii venind echipați tocmai de la întreprinderea ICSIM, ce se găsește la distanța de circa 3 km. Terenul de joc, cu pămînt și zgură, este denivelat, iar gardul de strîm care-l împrejmuiește este deteriorat. Într-un cuvînt, aspectul general al terenului

prasilicisarea celor două terenuri de fotbal ale Bazei Voinea, dacă n-ar fi atestată de probe diverse și convingătoare, ar fi greu de imaginat. La sfîrșitul vizitei, am privit din nou verdele crud al gazonului. Ce va mai rămîne din el la toamnă, greu de spus...

Sau, dacă vrei, VIITORUL terenurilor de la Voinea îl vezi în PREZENTUL terenurilor de la ICAB. „Insule de iarbă”, terenuri „semănate” de mii de urme care-ți evocă cîmpuri frîmțite de o goană de cerbi.

Și aici au activat și activează vreo 20 de echipe (Lu-ceafărul — 2 echipe, I.S.B. — o echipă, ICAB — 2 echipe, plus, în timpul Spartachiadei, alte șase echipe ale I.S.B. și 12 ale ICAB. Ca să nu mai vorbim de faptul că tot aici s-a desfășurat și campionatul școlar rațional).

Rezultatul? Deși e abia primăvară, terenurile ICAB-ului — folosite fără crutare, pe ploaie, pe zăpadă, de zeci de echipe — se prezintă cu un gazon jumult, „rănit”.

Vizita la cochetul complex cultural-sportiv studentesc „LACU, TET” (patru terenuri de fotbal, unul gazonat, unul cu zgură și două terenuri cu pămînt), ne-a prilejuit aceeași constatare a mării densități de echipe pe teren de joc.

Pe terenurile complexului se desfășoară, în mod organizat campionatul anilor I al Universității (cu formă preliminară — campionatul pe grupe), campionatul inter-facultăți al Universității (care începe la 26 martie), campionatul pe Centrul universitar București, „Cupa geologilor” (a început la 20 martie) etc...

Tot pe aceste terenuri au acces echipe ale întreprinderii de material didactic, ale Ministerului Învățămîntului, ale Ministerului Minelor, ale Ministerului Energiei Electrice etc. și tot aici au loc meciurile ale echipelor studențești cu echipele marilor întreprinderi bucureștice Vulcan, Semănătoare, 23 August, Quadrat etc.

Pe orarul zilnic, antrenamentele și meciurile înseamnă — de luni de la ora 8 dimineața și pînă duminică la ora 19 — **FOTBAL CONTINUU**. E o adevărată minune că aceste terenuri rezistă an de an!

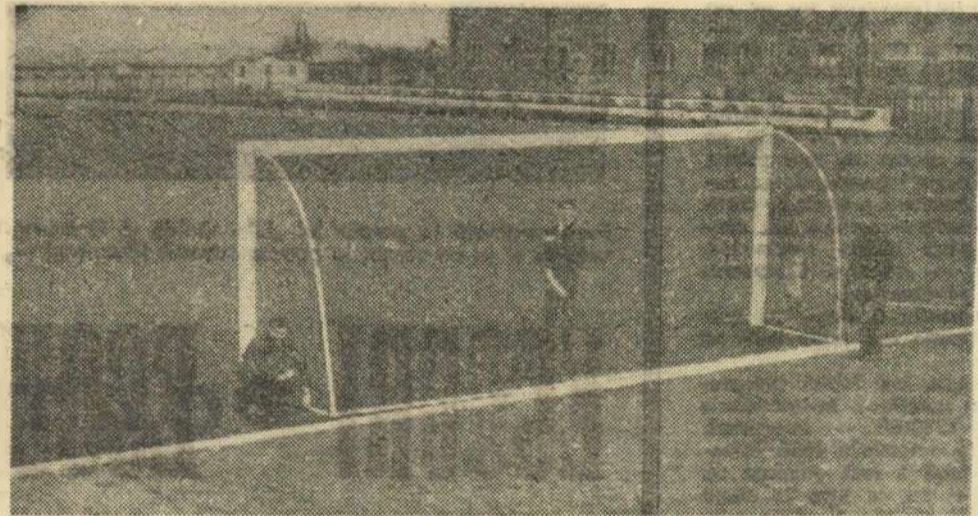
ICSIM este jalnic. Abia a venit primăvara și pretutindeni pămîntul e umed, numai aici se înalță nori de praf. Ce se va întîmpla la vară cînd arșita îl va face tare ca betonul? (posibilități de a-l tînuia nexistind).

În asemenea condiții se pregătesc și își dispută meciurile din campionatul orașenesc echipele de seniori și juniori ICSIM. Puncm întrebarea: de ce acest teren nu este solicitat și de alte echipe? Răspunsul vine prompt. Echipele fug de el. Condițiile vitrege de pregătire îi îndepărtează pe mulți dintre cei ce vor să practice fotbalul.

Cochetul stadion LAROMET se află lipit de fabrica cu același nume. Arată ca o adevărată bijuterie. Aci se pre-

gătesc echipele Laromet (seniori, juniori și pitici) și IREB. Îngrijit cu atenție din anul 1960, cînd a fost gazdat, este o mostră a felului cum trebuie să arate un teren sportiv.

Președintele asociației sportive Laromet, Dumitru Frigea, împreună cu președintele secției de fotbal, Ion Ologoiu, nu luat toate măsurile ca și în acest an fotbaliștii să-și desfășoare activitatea în cele mai bune condiții. Încă din toamnă, pe teren a fost depus un strat gros de îngrășăminte ce a fost îndepărtat acum două săptămîni. Pentru a nu fi deteriorat gazonul, antrenamentele din cadrul perioadei pregătitoare s-au desfășurat pe terenul II. Vestiarele și duș-

„Laromet” — unul din stadioanele bine gospodărite ale Capitalei

șurile au fost verificate și re-vopsite din timp, apă caldă fiind în permanență. Numai cuvinte de laudă despre Nicolae Drăghici, magazionerul echipei. Curat și îngrijit, echipamentul său stîvuit în rafturile ce poartă etichete cu numele fiecărui jucător. Într-un cuvînt, la stadionul Laromet domnește o impecabilă ordine. Păcînt însă că cei de la Laromet sînt egoiști cu terenul lor. Solicitățile făcute

Cuvintele administratorului Ion Ionită: „În la teren și-l îngrijesc cu ochii mei din cap”, ne-au convins că terenul va avea o viață lungă. N-ar strica însă dacă asociația sportivă Pasteur ar cădea de acord cu echipele care îl solicită să-l pună la dispoziție și acestora, neretruindu-l doar pentru două privilegiate, Pasteur și Vișorul. Două echipe la un teren bun nu înseamnă, în nici un caz, randament!

● Chiar și la complexul

„23 August”...

Complexul sportiv „23 August” are opt terenuri de fotbal. Șapte dintre ele sînt dispuse ca niște planete în jurul terenului central. Utilizate pentru antrenament, pe ele se succed de dimineață pînă seara numeroase echipe. Tot aici, simbată și duminică sînt programate partide din competițiile raionale, orașenști și de juniori iar ziua de luni e consacrată îngrijirii terenurilor. „Doi, trei și patru” sînt gazdate (doar ultimul așa cum trebuie), restul cu zgură. („Cinci și șase” denivelate, negrele). Ce echipe se antrenează pe terenurile din incinta stadionului 23 August? Metaloglobus, Metalurgica, Textila, Munca, IPROFIL, Fabrica de Cabluri, formații din campionatul orașenesc sau rațional, precum și juniorii SSE 2. Aici funcționează și centrul de copii și juniori organizat de către federația de fotbal, condus de profesorul D. Teodorescu. Echipele centrului (peste 200 de copii zilnic), au la dispoziție numai două terenuri. Faptul acesta creează numeroase dificultăți în pregătirea lor.

Despre subiectul acesta ne-a vorbit profesorul Teodorescu:

„Sîntem un centru experimental. Avem datoria să utilizăm metodele cele mai justificate din punct de vedere biologic și metodic pentru pregătirea micușilor fotbaliști în condiții optime, de organizare și educație. Practic, cum stau lucrurile? Pentru toate echipele (sute de oameni), există un singur vestiar. Acolo se înfîlțesc și se amestecă elerii noștri cu jucătorii celorlalte echipe. Instructorii sau antrenorii acestora nu se ocupă însă de educația lor, nu au atitudine împotriva unor manifestări periferice. Zădărnice sînt eforturile de a genera o generație de noi fotbaliști, ferit de unele tare care mai persistă în mentalitatea unor tineri, dacă strădania noastră e neutralizată prin contactul elevilor centrului cu aceste manifestări ce le-am dori dispărute în toate categoriile de sportivi. Tot în cadrul amintit, condițiile de igienă sînt sacrificate continuu fără sentimentul vrounei responsabilități. În altă ordine de idei, printr-o hotărîre a Consiliului General al UCFS, Centrul nostru este scutit de plată pentru utilizarea bazelor IEBS-ului. Iată explicația aglomerării tuturor echipelor noastre pe nu-

mai două terenuri. În schimb, administrația stadionului e stimulată prin prime procentuale de către IEBS să închirieze

● Terenul de... viață lungă

Pînă de cîrind fotbalul și fotbaliștii raionalului Tudor Vladimirescu gravitan în jurul terenului Timpuiri Noi. Și asta pur și simplu pentru faptul că terenul era „ora avis” pe cuprinsul raionalului, singura lui bază fotbalistică.

Astfel, după cum ne-a relatat Nicolae Dombi, administrator al acestui teren de 24 de ani (o cifră demnă de subliniat pentru devotamentul arătat fotbalului și cartierului

cei mai intens terenurile unor echipe care n-au nimic comun cu performanța fotbalistică.

Sîntem un centru pentru pregătirea științifică a tinerilor fotbaliști, se cere o anumită producivitate iar noi „ne sufoam” pe două terenuri din cauza echipelor Metaloglobus, IPROFIL etc., ce au primitivitate. Și, încă ceva. Se uită că a morba de cea mai mare bază sportivă a țării, anul din obiectivele turistice ale Bucureștiului. Prin doi unități de dimineață pînă seara niste echipe neglijent echipate, iar, în zilele ploioase, holul și coridoarele arată jalnic. Întră sute de oameni plini de noroi, nimeni nu se șterge sau nu se deștală la intrare. Toate acestea nu pot fi acceptate pe stadionul nostru rațional în schimbul citorva contracte favorabile IEBS-ului”.

anele și cu pitici. În total 14 echipe. Considerînd că fiecare din acestea efectuează cîte două antrenamente săptămînale, reiese că pe terenul Timpuiri Noi se desfășoară, în acest interval, 28 de antrenamente, revenind 4-5 gedima zilnic! La aceasta trebuie să mai adăugăm diverse alte „competiții de casă” ale asociațiilor etc., etc. Cam mult pentru o bază sportivă cu o existență de zeci de ani în fotbalul bucureștean și care, din anul 1957, nu a mai fost „fericită” cu reparatii capitale (din acel an datează reamenajarea tribunelor și gazonarea terenului, datorate Metaloglobusului 23 August, cel mai gospodar dintre cei 10 proprietari ai terenului în decursul timpului).

Mai ales că cei doi actuali coproprietari (Timpuiri Noi și Flacăra roșie) nu se prea omoară cu firea în ceea ce privește amenajarea terenului. Gazonul a început să „chalească”, tribunele prezintă „carrii” evidente, iar cabinetele semne de igrasie care nu pot fi remediate cu un strat subțire de var. Se impune deci o cură de întinerire a terenului.

Noua bază a clubului raional „Olimpia” (cu un teren gazonat și altul cu zgură, ambele însă fără tribune) a preluat echipele Abatorului și Baza Rahova (din campionatul orașenesc) și cîteva echipe din campionatul raional.

O întrebare firească însă se impune: această nouă bază a fotbaliștilor din raionul Tudor Vladimirescu și-a deschis într-adevăr larg porțile pentru a ajuta la rezolvarea dificilei probleme a spațiilor de joc? Noi credem că forurile de resort (comisiile orașenesc și raională de fotbal) trebuie să alcătuiască o repartiție judicioasă a acestora.

● La margine de București

Terenurile Granitul și Luxor sînt aproape unul de altul. Primul, un teren... „oarecare” în vara trecută, va deveni în această primăvară o adevărată bază sportivă, cu vestiare noi și bine dotate, cu un teren gazonat „la biliard”, talonat de unul cu zgură și avînd drept perspectivă apropiată o tribună din elemente prefabricate de beton (pe specificul întreprinderii Granitul).

Este una din surprizele plăcute ale anchetei noastre reportaj, pe care o consensăm ca atare dar și cu dorința de

a vedea acest teren pînă la urmă bine și folosit corespunzător. Aceasta nu trebuie să înseamnă, însă, nicidecum interdicția accesului altor echipe, așa cum preconizată presidenții asociației sportive, Teodor Ioan.

Luxor, vecinul Granitului, pare o adevărată cenăstrosă. Cert este că terenul arată prost, gardul împrejmuitor are găuri mari, pe scheletul metalic al unei foste tribune doar fachișii ar putea sta, iar cabinetele sînt la cîteva sute de metri, în incinta întreprinderii.

În Capitală există 57 de terenuri în folosință a 277 echipe cu 4782 fotbaliști.

La capătul raidului nostru anchetă am desprins următoarele concluzii: **NUMĂRUL TERENURILOR DE FOTBAL ÎN CAPITALĂ ESTE INSUFICIENT**. El nu corespunde cerințelor marelui masă de fotbaliști din București.

Nu este mai puțin adevărat că această situație exorbitantă printr-un procent foarte ridicat de echipe pe un teren de fotbal — la marea majoritate „se face coada” pentru a ajunge să-ți faci antrenamentele — are și un revers nefiresc dar real: unele terenuri (pe drept putine la număr) sînt aproape nefolosite sau sînt folosite doar de cîte două-trei echipe...

Pe de altă parte, dacă în unele locuri echipelor de seniori li „se face loc” cu chiu cu vai, echipele de juniori au și mai greu acces la terenuri, iar unora sînt de-a dreptul neglijate.

Fără de situația terenurilor din Capitală — de numărul lor necorespunzător, ca și de nejudicioasă exploatare a celor existente — considerăm că trebuie luate măsuri operative, eficiente.

PORNIND DE LA O SCRISOARE DESPRE INDISCIPLINĂ...

INTERVIU CU TOV. ION DUMITRESCU
PREȘEDINTELE COMISIEI DE DISCIPLINĂ
A F. R. FOTBAL

Tema acestui interviu s-a născut simplu. De la o scrisoare primită la redacție, semnată de un iubitor al fotbalului din București, tov. Ion Alexandru. Spicuim câteva rânduri: „Imi place să merg frecvent la stadion. Mi aplaud întotdeauna pe cei mai buni, dar mă dezgustă acele scene, înfîlțite uneori pe terenuri, când unii jucători „se dau în spectacol” în fața tribunelor și a camerelor de luat vederi. Lipsa lor de disciplină nu numai că afectează calitatea jocului, dar lasă să se înțeleagă că uneori antrenorii, secțiile de fotbal respective neglijează, într-o măsură mai mică sau mai mare, educarea, îndreptarea celor certați cu disciplina. Nu credeți oare că comisia de disciplină trebuie să fie mai operativă și mai exigentă cu asemenea cazuri?”

Firește că răspunsul cel mai autorizat nu putea să ni-l dea decât tov. ION DUMITRESCU, președintele comisiei de disciplină a federației, căruia i-am solicitat convorbirea de față.

— Intrebarea cititorului este justificată, ne răspunde interlocutorul. În ce ne privește, nu ne facem însă reproșuri de lipsă de operativitate sau de exigență. Nu mai departe, marți 14.III, comisia s-a pronunțat într-o serie de cazuri petrecute la meciul Progresul — „U” și Politehnica — Steaua. Jucătorii Constantin (Progresul) și Costin (Universitatea) au primit câte o etapă suspendare, pe care au și executat-o. Tot atunci au mai primit câte o etapă, cu legea „Beranger” (suspendarea pedepsei, urmînd ca la prima abatere s-o execute automat) Matache, Neacșu, Colceriu — pentru că, contrar regulamentului, au părăsit banca rezervelor, intrînd în incinta terenului — Anca și Cimpeanu pentru loviri repetate ale adversarului.

— O explicație pentru cititori: o etapă cu aplicarea legii „Beranger” înseamnă mai mult decât un avertisment...

— Desigur. Iată un exemplu. Lui Matei (Progresul) i s-a dat o asemenea sancțiune în octombrie anul trecut, după meciul C.S.M.S. — Progresul. Această penalizare expiră în octombrie 1967. Intrucît, la meciul cu Rapid, Matei a fost eliminat de pe teren, în mod automat el nu va juca în etape următoare. Și nu se știe dacă vineri, cînd vom discuta acest caz, sancțiunea nu va fi mai aspră.

— După cîte am aflat, și jucătorul Voinea (Steaua) a fost chemat la comisia de disciplină.

— Da! Și a fost sancționat tot cu suspendarea pe o etapă, „cu Beranger”, pentru proteste față de arbitru. Cazul acestui jucător merită unele complectări însă. În presă s-a scris că eliminarea lui a fost determinată de cuvintele adresate arbitrului Ad. Macovei: „Nu vezi, mă, netotul...”, la o fază cînd Răcelescu l-a tras de mîna pe Voinea. E foarte greu să stabilești purul adevăr, atunci cînd și o parte (arbitrul) și cealaltă (jucătorul) spun cu totul altceva. La comisie, Constantin, care, la Timișoara, s-a aflat în apropiere de Voinea, a declarat că acesta n-a folosit cuvîntul „netot”. Tot ce se poate. Oricum însă, pentru simplul protest, comisia a rămas la hotărîrea despre care v-am vorbit.

— Mi se pare că dacă lucrurile au stat așa cum le-a comunicat arbitrul Macovei, el era îndreptățit să-l oprească lui Voinea carnetul.

— Firește, doar îl avea asupra sa. N-a făcut-o însă. Ba, mai mult, uitînd foaia de arbitraj la hotelul unde a fost găzduit, a înaintat tîrziu acest do-

Stelian TRANDAFIRESCU

(Continuare în pag. a 12-a)

Fază originală la poarta lui „U”: Caidă și Gaborăș își dau mina, peste Peteanu venit și el la un corner la poarta adversă (Progresul — „U” Cluj 2-1).

PRIN „P” CLASAM

Am văzut în ultimele două etape ale categoriei A (12 și 15 martie), trei dintre ele pe evoluție submediocră, dintre periclitare „să alunece peste zidul” categoriei A: C.S.M.S., Politehnica și Steaua roșu. Pentru ele, fiecare partidă are caracter decisiv. Ce-au agonisit după etape? Jocul lor conține inteligență și necesară ascensiunii?

IEȘENII au câștigat pe teren propriu Petrolul și au pierdut în deplasare Steaua și Dinamo Pitești. Au 12 puncte. Vor mai juca numai cinci meciuri cu handicap evident față de formațiile cu șase jocuri pe teren propriu în retur (Steaua roșu, „U” și Jiul). Au primit șapte goluri și au înscris trei. În faza de apărare echipa nu se dovedește sigură (cu toată prezența lui Constantinescu și Deleanu), dar uneori tactici subminată de aproximații, în privința manierei de marșaj, cît și în privința lipsei de opțiune la una dinvele tacticile utilizate azi în fotbalul mondial. Echipa nu se aglomerează în atac și nu se destinde în atac în mod conștient, ci se îngrămădește sub presiunea adversarului și aruncă întâmplător în câmp cîte un vîrf izolat: Lupulescu, Stoian sau Cuperman. Au câștigat greu chiar terenul din Copou. Obțin puține ocazii de gol fiindcă nu știu să le construiască valoarea individuală a jucătorilor e în discuție (Stoicescu, Cuperman, Ștefanescu).

POLITEHNICA Timișoara a cedat a șarilor cinci puncte din șase. Steaua roșu, chiar la Timișoara. Poate „Politehnica” în acest retur din „criză”? De spus, dacă ne gîndim că o echipă trebuie revitalizată permanent prin p-

ECOURI • CATEGORIA A • ECOURI

SUB „PLAPOMA” ANONIMATULUI

Arbitrul de țasă e un anonim, un figurant pe scena meciului? Unii îl înclină să-l considere astfel. De neînțeles e însă faptul că și unii dintre tușieri se consideră ca atare, ignorîndu-și capacitatea de discernămint sau, ce-i mai grav, crezînd că-și pot permite interpretări sui-generis ale regulamentului sau neatenșii sub pupana „anonimatului”. Privit mai îndeaproape acest aspect relevă lipsă de răspundere.

Este adevărat că hotărîrea o ia arbitrul de centru, dar tușierul și este indiferent care va fi această hotărîre dacă corespunde sau nu realității?

Să ne referim la un caz concret din meciul Universitatea Craiova — U.T.A., disputat în etapa trecută.

Minutul 51: un duel între extremul Niță și fundașul Czako, izolat pe latura dreaptă a atacului craiovean. Încercînd să se desprindă prin dribling de adversar, minuscula extremă craioveană (cel mai bun de pe teren în meciul amintit) ajunge

la apropierea liniei de corner. Act însă, Czako îi deposedează și zăvălează în balonul care, întîlnind piciorul lui Niță, leze în aut de poartă. Fază clară, fără echivoc, petrecută la un metru de linia de fund, ambii jucători fiind față în față la un spațiu care permitea oricui (inclusiv spectatorilor din tribună) să vadă cine a trimis balonul afară din teren. Singurii care n-au observat însă evidența au fost doi arbitri: tușierul Corneliu Prelici și arbitrul de centru Aurel Bentu. Și dacă, cel de al doilea se afla în spate, la vreo 20 de metri de fază, arbitrul de țasă era chiar pe linia de corner, la 2 metri de jucători. Și totuși a indicat lovitură de colț!

Consemnăm această fază (într-un meci se pot ivi multe faze litigioase) din două motive: în primul rînd (esențial am spus), pentru că din cornerul executat de Niță, craioveanul a luat conducerea; în al doilea rînd pentru că relevă de consecințe pozitive avea nerolaborarea între arbitri. Este clar că în această fază arbitrul de centru n-a fost ajutat de colegul său de la țasă și că hotărîrea sa a fost eronată tocmai datorită acestui fapt. Tușierul, crezîndu-se în anonimat, a „semnat” astfel o greșală de arbitraj.

Este foarte adevărat că evoluția meciului în cea de-a doua repriză, dominarea netă a echipei gazde, concretizată în final printr-o victorie indiscutabilă, n-a lăsat nici un dubiu asupra rezultatului. Datele problemei însă rămîn ca atare, pînă la încă o dată pentru o colaborare prețioasă în cadrul brigăzii de arbitraj.

P. SLAVESCU

ALTĂ FORMĂ ÎN 3 ZILE?

Creдем că mai ales pentru spectatoarii timișoreni — care duminică 12 martie au văzut-o în compania Politehnicii, iar miercuri i-au urmărit evoluția pe micul ecran, în meciul-derbi cu Dinamo București, — metamorfoza echipei Steaua este de domeniul enigmatelor.

În orașul de pe malul Begăi, Steaua nu numai că a fost la un pas de înfrîngere (de la care a scăpat ca prin urechile acului, într-un final de meci palpitant care i-a cam făcut să transpire pe antrenorii echipei bucureștene) dar a evoluat de o manieră ce-nușie, lipsită de orice convingere, de orizont, de pretenții. De nerecunoscut cuplul D. Popescu — Negrea, slabi — S. Avram, Voinea, D. Nicolae, Chiru. La numai trei zile, pe stadionul 23 August, exact aceiași 11

fotbaliști care au jucat și la Timișoara au o evoluție radical schimbată în bine, făcînd chiar o a doua repriză excelentă.

Ce s-a întîmplat? Forma unei echipe nu se redobîndește în trei zile, așa cum nu se poate pierde într-un interval atît de scurt. Atunci? Ce s-a întîmplat?

Prin simplă împrește, ne gîndim că este vorba de o mobilizare diferită la cele două meciuri. La meciul cu Dinamo, jucătorii Stelei, ambițioși ca întotdeauna în preajma acestui tradițional derbi al campionatului nostru, și gîndindu-se, de asemenea, la urmările unei victorii asupra perspectivelor lor în lupta pentru titlu, „au aruncat totul în luptă”. Și au repercutat o frumoasă și pe deplin meritată victorie.

Mobilizarea diferită ar fi una din „chelle” revenirii echipei Steaua în numai trei zile. Care sînt însă celelalte explicații? Doar antrenorii le știu...

M. P.

Dridea 1 trimisă spre poartă dar Zamfir respinge (Pe lu! — Jiul 2-0). Foto: ION POPESCU

PROGRAM, ARBITRI, PALMARESE...

Campionatul își reia cursul duminică, oferînd un interesant program în cadrul etapei a XVII-a. În București un cuplaj pe „23 August”: Steaua — St. roșu și Rapid — Universitatea Craiova, ultima întîlnire consti-

tuid punctul de atracție („duel” între actualul și fostul lider).

Iată cele 7 jocuri, împreună cu arbitrii lor de centru și palmaresul lor în ultimele patru ediții de campionat:

RAPID — UNIVERSITATEA CRAIOVA (Arbitru: N. Cursaru-Ploești)

1964-65: 0-1, 4-1
1965-66: 2-0, 0-1
1966-67: 0-1, ?

FARUL — PROGRESUL (Arbitru: Al. Toth-Oradea)

1963-64: 2-0, 0-1
1964-65: 0-1, 0-2
1965-66: Progresul era la „B”
1966-67: 1-3, ?

U.T.A. — PETROLUL (Arbitru: A. Rădulescu-București)

1963-64: 2-1, 0-1
1964-65: 1-0, 1-5
1965-66: 1-4, 2-0
1966-67: 1-2, ?

STEAUA — ST. ROȘU (Arbitru: Z. Drăghici-Constanța)

1963-64: 5-0, 1-0
1964-65: 0-1, 1-0

1965-66: 0-0, 0-2
1966-67: 0-0, ?

UNIVERSITATEA CLUJ — DINAMO BUCUREȘTI (Arbitru: N. Rainea-Birlad)

1963-64: 2-0, 1-2
1964-65: 3-1, 2-1
1965-66: 0-4, 2-1
1966-67: 0-4, ?

POLITEHNICA — DINAMO PITEȘTI (Arbitru: Gh. Popovici-București)

1963-64: 0-1, 3-0
1964-65: Politehnica la „B”
1965-66: 1-0, 0-1
1966-67: 0-2, ?

JIUL — C.S.M.S. (Arbitru: V. Dumitrescu-București)
1966-67: 1-2, ?

RIFERIA" ENTULUI

vări oportune, care să prevină îmbătrânirea sau întințirea masivă, încât capacitatea ei să nu se prăbușească nici măcar un sezon. Or, la Timișoara, o fază de îmbătrânire și de blazare în masă, a fost urmată de un transplant masiv de talent, elan și inesperienza. Nu susținem că „sclerozarea” echipei putea fi altfel reparată. Trebuia prevenită. Introducerea tinerilor Regep, Popanică, Brodojan, Cotormani, Rotaru, Grizea n-a fost echilibrată prin predarea și asimilarea unui „curs scurt de tactică”, clar, actualizat, ajustat pe calitățile și pe insuficiențele (temporare) ale jucătorilor. „Poli” a primit patru goluri în trei meciuri, din care două în deplasare, deci apărarea joacă bine. Dar îndelung și masiv risipite sursele de ordin fizic și moral ale apărătorilor se împuținează în repriza secundă. Atunci gresesc o dată, de două ori și destinul partidei nu mai poate fi schimbat datorită scăzutei productivității a atacului, determinată de jocul echipei în momentele ofensive. Regep a început să se modeleze pentru contraatac. E singurul cu aptitudinile. Așa cum joacă de o vreme încoace, pe Cotormani a început să-l apese numele tatălui său. Surdan și Popanică, oameni de echipă, ce nu strălucesc (cel puțin în prezent). Toți patru (plus Petrovici și Mihăilă uneori), nu compun o forță comună, n-au pe teren idei similare, se susțin și se completează puțin sau de loc, nu știu să pregătească și să transforme în goluri ocazii prielnice. Discrepanța dintre capacitatea apărării și atacului face ca timișorenii să piardă cel mai adesea la un gol diferență, adică în maniera care te amărăște cel mai tare.

STEAGUL ROȘU a strâns patru puncte pe teren propriu unde va mai juca cinci partide. A marcat patru goluri și n-a primit nici unul. Dar la Constanța a pierdut cu o larghețâ nepermisă (3-0), care îngreuiază stabilirea unui punct de vedere. Totuși, echipa pare mai bine pusă la punct decât tovarășele ei de suferință. Are mai ales forță în atac. Pe alocuri construiește acțiuni în viteză, balonul circula ingenios, se încearcă un-doturi (unele reușesc). Gane, Năftănăilă, Pescaru, Necula (doar pe teren propriu), au momente de clarviziune și reușesc manevre prin care depășesc și dezechilibrează apărarea adversă, sau șutează de la distanță cu forță și precizie.

Mai sînt zece etape de campionat. Suficient timp pentru confirmări, infirmări, redresări și surprize. Legea retrogradării e dură, dar e logic. Spiritul de echitate sportivă și interesele campionatului cer să se salveze formațiile cu resurse tehnice și morale cele mai mari. Iată de ce am vrea să le vedem (pe toate) exprimându-se în etapele următoare cu întreaga lor valoare, resursele fotbalistilor să fie aduse la lumină prin pregătire înverșunată, însoțită de sacrificiile necesare. Prin muncă încordată, prin pasiune reinnoită după fiecare meci, prin asigurarea unui climat de viață și de antrenament bine chibzuit, aparat de fantoma panicii (să încetăm a face din retrogradarea unei echipe o supertragedie), se vor putea departaja primele 12 echipe. Prin operațiunea de retrogradare — promovare, prin această neîntreruptă primenire, plutonul categoriei A trebuie să devină, an de an, mai puternic, mai bine selectat.

R. BALABAN

Duminică își reiau intrecerea cele 28 de echipe din categoria secundă și 56 din categoria C.

Returul, care se va consuma, duminică de duminică, pînă la 18 iunie, dată cînd vom cunoaște pe promoși ca și pe retrogradați, promise o luptă sportivă pasionantă în toate sectoarele clasamentelor. Mai cu seamă pe primele locuri, de a căror „miză” sînt legate altele speranțe și pentru care eforturile de-a lungul celor 13 etape nu vor fi precupețite. Promovarea într-o categorie superioară constituie visul tuturor participantelor și în primul rînd al celor mai valoroase. De aceea, nenumăratele „dueluri”: Chimia Suceava — Dinamo Bacău — Siderurgistul Galați — Dinamo Victoria, A.S.A. Tg. Mureș — Minerul Baia Mare — Vagonul Arad — C.S.M. Reșița — C.F.R. Timi-

șoara la B, Victoria Roman — Foresta Fălticeni — Unirea Focșani — Gloria Birlad — Metalul Buzău, Partul Constanța — I.M.U. Medgidia — Electrica Constanța — Metalul Tîrgoviște, Metalul Hunedoara — Minerul Anina — Chimia Făgăraș — Mureșul Deva și Olimpia Oradea — Medicina Cluj la C, stînesc mult interes și multă pasiune, ca și cealaltă „bătălie”, a evitării retrogradării.

Ne exprimăm convingerea că toate aceste „dueluri” vor fi tranșate prin luptă sportivă corectă, prin joc de calitate, făcînd să triumfe principiul întrecerii sportive — CEL MAI BUN CISTIGĂ — și aducînd în categoriile superioare (A și B) echipele valoroase, care merită și au perspective să facă față unor meciuri cu grad de dificultate ridicat. Ar fi cea mai bună dovadă că și în categoriile B și C se practică un fotbal de calitate.

Le dorim tuturor succes!

DE AICI SE REIA INTRECEREA

CATEGORIA B

SERIA I

1. Chimia S. 13 6 5 2 10-7 17
2. Din. Bac. 13 6 4 3 20-11 16
3. Sid. Galați 13 6 4 3 19-11 16
4. Din. Vict. 13 5 5 3 22-13 15
5. Metal. B. 13 4 2 5 13-13 14
6. C.F.R. P. 13 5 4 4 15-14 14
7. St. Buc. 13 6 2 5 20-18 14
8. Fl. Moreni 13 6 0 7 11-21 12
9. Polana C. 13 5 1 7 16-13 11
10. Metr. Br. 13 2 7 4 11-14 13
11. Otelul Gal. 13 4 3 6 9-13 11
12. Ol. Bm. V. 13 4 3 6 11-24 11
13. Cehj. P. N. 13 3 4 6 14-20 10
14. Pr. Brăila 13 3 4 6 10-17 10

SERIA A II-A

1. A.S.A. T.M. 13 9 1 3 26-8 19
2. Min. B.M. 13 8 2 3 25-14 18
3. Vag. Arad 13 8 0 5 33-14 16
4. C.S.M. R. 13 8 0 5 24-15 16
5. C.F.R. T. 13 6 4 3 19-13 16
6. A.S. Cugir 13 6 3 4 22-21 15
7. Crișul Or. 13 6 1 6 27-14 13
8. Clujeana 13 5 3 5 15-17 13
9. Ind. S.C.T. 13 5 3 5 15-18 13
10. C.S.M. S. 13 5 1 7 23-25 11
11. Min. Lup. 13 5 1 7 27-29 11
12. Gaz M. M. 13 4 1 8 16-31 9
13. C.F.E. A. 13 3 2 8 11-23 8
14. Unir. Dej 13 1 2 10 11-42 4

CATEGORIA C

SERIA EST

1. V. Roman 13 7 2 4 29-15 18
2. For. Fălt. 13 6 3 3 24-17 15
3. Unirea F. 13 6 3 4 16-9 15
4. Gloria Bir. 13 7 1 5 18-15 15
5. Met. Buz. 13 7 1 5 21-19 15
6. Min. V.D. 13 6 2 5 10-11 14
7. Petr. M. 13 6 1 6 24-21 13
8. Gl. C.F.R. 13 5 3 5 16-19 13
9. Ancora G. 13 5 2 6 16-15 12
10. Rapid M. 13 5 2 6 14-14 12
11. Text. E. 13 6 0 7 14-20 12
12. Met. Răd. 13 5 2 6 15-23 12
13. Loc. Iași 13 1 7 5 9-17 9
14. Fl. r. T. 13 4 1 8 16-27 9

SERIA SUD

1. Partul C. 13 9 1 3 18-10 19
2. I.M.U.M. 13 7 4 2 19-9 18
3. Elect. C. 13 7 3 3 18-16 17
4. Met. Tgv. 13 7 2 4 19-7 16
5. Dun. G. 13 8 0 5 23-14 16
6. Ol. St. Gh. 13 6 1 6 23-26 13
7. S.N. Oit. 13 5 2 6 14-14 12
8. Stur. Tul. 13 4 4 5 15-19 12
9. Et. Fieni 13 5 1 7 19-17 11
10. Mus. C.L. 13 4 3 6 12-17 11
11. E. C.F. B. 13 3 4 6 14-18 10
12. C.F.R. E. 13 4 2 7 10-24 10
13. Pr. Cor. 13 4 1 8 14-23 9
14. Fl. r. Buc. 13 3 2 8 24-28 8

SERIA VEST

1. Met. Hun. 13 9 2 2 31-12 20
2. Ch. Făg. 13 8 1 4 34-22 17
3. Mur. Deva 13 7 3 3 30-18 17
4. M. Anina 13 8 1 4 25-14 17
5. Electr. Cr. 13 7 2 4 26-18 16
6. Met. Tr. S. 13 7 2 4 21-29 16
7. Traet. Br. 13 6 2 5 28-18 14
8. Vic. Călan 13 5 2 6 13-17 12
9. A.S.A. S. 13 4 3 6 20-22 11
10. Vic. Tg. J. 13 4 3 6 18-23 11
11. Aurul Zi. 13 5 0 8 23-29 10
12. C.F.R. Car. 13 2 4 7 5-32 8
13. Aut. Cr. 13 3 1 9 17-27 7
14. Pr. Streh. 13 1 4 8 18-28 6

SERIA NORD

1. Ol. Oradea 13 9 2 2 23-9 20
2. Med. Cluj 13 7 4 2 21-10 18
3. Ch. Tîrn. 13 7 1 5 23-18 15
4. Min. Bihor 13 5 3 5 17-12 13
5. Min. B. S. 13 5 3 5 17-14 13
6. Met. Aiud 13 5 3 5 17-17 13
7. Rec. Carei 13 4 4 5 18-14 12
8. Sătmăr 13 5 2 6 12-13 12
9. Met. C.M. 13 6 0 7 16-18 12
10. Si. r. Sal. 13 4 4 5 15-24 12
11. Arieșul T. 13 5 1 7 18-18 11
12. Fai. Sig. 13 5 1 7 17-24 11
13. Soda O.M. 13 4 2 7 16-24 10
14. Pr. Beghin 13 4 2 7 16-24 10

ECHIPELE DE CATEGORIILE B ȘI C LA STARTUL RETURULUI

După înscrie al doilea gol al C.F.R. Roșiori în meciul de duminică, cu Flamura roșie București.

DOI ANTRENORI COMENTEAZĂ

SERIA I C. TEAȘCA
Dinamo Bacău

SERIA A II-a P. RĂDULESCU
Crișul Oradea

Unul din antrenorii noștri cel mai greu de „interceptat” este cel al dinamoviștilor băcăuan, CONSTANTIN TEAȘCA. Într-un adevărat... perpetuum mobile, de antrenorul de la Bacău dai de obicei după veritabile „curse de urmărire”. După o asemenea cursă, l-am găsit, în strîșit, și noi, grăbit ca întotdeauna, oferindu-ne, între două trenuri, un sfert de oră pentru interviul nostru.

Am intrat direct în temă:

— Care este stadiul pregătirilor echipei pe care o conduceți în preajma acestui retur?

— Un stadiu cit se poate de avansat. Ca niciodată, Dinamo Bacău a susținut în perioada de întrerupere 20 de partide (un adevărat... campionat) de omogenizare, verificare, rodaj. Printre adversarii noștri: Clujeana, A.S.A. Tg. Mureș, Petrolul Moinești, A.S. Aiud, Unirea Focșani etc. Pe lângă meciuri s-a făcut, bineînțeles, o temeinică pregătire generală, de pe urma căreia echipa noastră se prezintă azi bine pusă la punct, așteptînd cu încredere „pocnetul pistolului”.

— Obiective de joc pentru retur?

— Două: 1) evoluția echipei mele să exprime procesul de netezire a șanțului care separă spectacolul de rezultat. Vrem să obținem rezultate la capătul unor spectacole fotbalistice; 2) echipa să joace fără... antrenor. La sfîrșitul meciurilor, antrenorul să aibă unica sarcină de a-i felicita.

— Cîteva cuvinte despre primul joc cu Chimia Suceava, liderul seriei II-B?

— Propun o derogare. Să aminăm discuția despre... lideri la sfîrșitul ultimei bătălii și nu înainte primei. Important este să câștigăm războiul și nu o singură luptă.

— O ultimă întrebare, de „baraj”: Ce ne puteți spune despre șansele... Siderurgistului Galați de a promova în categoria A?

— Pentru că vreți cu orice preț să discutăm despre șanse și perspective, vreau să vă spun că părerea mea este că Siderurgistul are, fără îndoială, șanse de a urca în „A” pentru că este o echipă matură, omogenă, bine pregătită. Faptul că are drept adversar direct echipa Dinamo Bacău reprezintă, dacă-mi permiteți o glumă, neșansa Siderurgistului... Jucînd la Bacău, atît eu Siderurgistul cit și cu Politehnica București, avem, lucru încontestabil, un „ata” demn de luat în seamă. Oricum, aceștia sînt principala noastră adversari, la care trebuie să adăugăm că vom ține seama și de ambițiile succesorilor.

Încercînd o anticipare despre ceea ce va oferi returul seriei I a categoriei B iubitorilor de fotbal, pronosticul meu este următorul: se va practica un fotbal la o scară superioară primei părți a campionatului, determinat și de „iermenele scaderite”, care cer victorii, iar victoriile se obțin în primul rînd prin calitate a jocului.

M. POP

Intîlnirea cu PETRE RĂDULESCU antrenorul echipei Crișul Oradea a avut loc la sediul federației, cu prilejul tragerii la sorți a „optimilor” de finală ale Cupei României. După cum se știe Crișul va intîlni la 5 aprilie formația de categorie A, Farul.

Dar, pînă la acest meci se vor disputa două etape din returul campionatului categoriei B și este firesc ca gîndurile și preocupările antrenorului orădean să se îndrepte spre primele jocuri ale returului, în care echipa sa trebuie să „calce cu dreptul”. Astfel ca discuția cu el a avut ca obiect reluarea campionatului în seria a doua și a început cu perspectivele:

— Returul se anunță foarte disputat și interesant, pentru că după mine, sînt patru echipe cu șanse aproape egale la primul loc: A.S.A. Tg. Mureș, Minerul Baia Mare, Vagonul Arad și C.F.R. Timișoara, care — în general vorbind — sînt formații foarte bune, apropiate ca nivel de joc de cel al categoriei A. Cred însă că pînă la urmă „duelul” se va reduce la A.S.A. — Vagonul deoarece prima joacă acasă partide decisive ca aceea cu Minerul Baia Mare și echipa din Arad, iar a doua are o formație omogenă, matură, bine clădită fiziceste.

— Cum vedeți lupta pentru evitarea retrogradării?

— În subsolul clasamentului, o echipă nu mai are cum să evite ultimul loc: Unirea Dej, al cărui activ numără doar 4 puncte și este la o distanță de 4 puncte față de penultima, C.F.R. Arad. Aceasta din urmă și Gaz Metan Medias sînt „candidați” la locul 13. Dar nici Minerul Lupeni și C.S.M. Sibiu nu sînt scutite de emoții: se află acolo, în zona retrogradării.

— Cum s-a pregătit Crișul pentru noul sezon... și ce șanse îi acordăți?

— Cred că ne-am pregătit mai bine ca oricînd. În afara pregătirilor obișnuite (peste 50 zile-antrenament), am susținut — comparativ cu alți ani — și un număr foarte mare de jocuri (15). Cum s-ar spune, am susținut un al doilea... campionat în așteptarea returului. S-a muncit foarte serios, pentru că prin grija conducerii s-a ajuns la un climat sănătos de lucru și la o triere severă a lotului prin măsuri împotriva jucătorilor vinovați de abateri de la viața sportivă. (Harșani și Damian au fost scoși recent din lot). Actualul lot este foarte tînr (media: 20 ani și 4 luni), cu reale calități și perspective de progres, dar lipsit de experiență. Are însă, avantajul că marea majoritate a jucătorilor sînt incalcați (16 din 18). Dintre aceștia, Al. Naghi, I. Lucaci, I. Andrei și E. Cocșic se afirmă puternic și li „văd” curînd în lotul de tineret.

Ce șanse are echipa noastră? În ciuda tineretii ei, dar ținînd cont de valoarea pe care o reprezintă, sper într-o comportare mai bună decît în toamnă. În privința rezultatelor, programul ne avantajează în sensul că jucăm acasă partidele cele mai dificile.

Petre GAȚU

DIN NOUĂȚILE RETURULUI

Iată cîteva din „întăririile” operate în vederea returului:

CATEGORIA B

CLUJEANA: Jacob Rusu, Sandor Kalló; C.F.R. Arad: Ioan Nescu; C.F.R. TIMIȘOARA: Sabiu Geambașu, Ion Florea, Francisc Hajos; C.S.M. SIBIU: Ede Mușiu, Cristea Giorcoveanu, Ede Ioan Stingu, Ioan Codoban, Virgil Mihai; CEHLAUL P. NEAMȚ: Paul Macri, Victor Iordache, Vasile Ungureanu; PROGRESUL BRĂILA: Marin Teodorescu, Victor Cîrc; DINAMO BACĂU: Iuliu Naghel; DINAMO VICTORIA BUCUREȘTI: Dumitru Dragomir, Florin Cheran, Simion Popa; IND. SIRMIEI C. TURZII: Ioan Căetan; METALURGISTUL BUCUREȘTI: Ste-

fan Șerban; OTELUL GALAȚI: Constantin Coman; POLITEHNICA BUCUREȘTI: Aurel Cătra; UNIREA DEJ: Ioan Lăpușan, Iosif Chereches, Iosif Coșeriu;

CATEGORIA C

AUTORAPID CRAIOVA: Constantin Nicola, Mihai Căpînaru, Marcel Irimescu, Petre Teodorescu, Aurel Brătescu; CHIMICA TIRNAVENI: Iosif Fazekas, Iosif Bardi; DUNAREA GIURGIU: Traian Neicu, Ferdinand Hodișoanu; FAIANȚA SIGHIȘOARA: Aurel Ciobotaru; FLACARA RUȘIE BUCUREȘTI: Valentin Gurgiu, Aurelian Dumitrache, Petre Răducanu, Victor Adam; UNIREA FOCȘANI: Florentin Michu; I.M.U. MEDGIDIA: Gheorghe Cătrina, Pevat Felzu-

la; LOCOMOTIVA IAȘI: Constantin Hanganu; MINERUL BAIJA SPRIE: Ioan Neumăter; MUREȘUL DEVA: Dan Jianu; MINERUL BIHOR: Mircea Harapu; METALUL BUZĂU: Alexandru Chiroiu; GLORIA C.F.R. GALAȚI: Vasile Stanciu, Nicolae Bardaș; OLTUL SF. GHEORGHE: Ștefan Bîro; VOLTA REGHIN: Ioan Crăciun, Petru Crăciun; PROGRESUL STREHAIA: Ioan Beudean; PETROLUL MOINEȘTI: Ștefan Biejan, Mihai Nistor, Haralambie Lebedă; RAPID C.F. BUCUREȘTI: Iordan Iosub, Nicolae Manea, Aurel Chirleşcu.

De reținut că din acești 61 de jucători (27 la B și 34 la C) 43 sînt sub 23 de ani (23 la B și 21 la C).

FOTBALUL IN REGIUNEA MARAMURES

Batind meciuri maramureșene și stind de vorbă cu oameni de prin partea locală, vei afla că și aici, ca peste tot de altfel, sportul cu cei mai mulți adepți este fotbalul. Din primăvară și până în toamnă, dreptunghiurile cu sau fără gazon din orașele și satele regiunii adună pe ele și în jurul lor, cel puțin odată pe săptămână, zeci de echipe și mii de spectatori alcătuind de fiecare dată tablou, inegalabil prin dimensiuni și dinamism, pe care îl asigură întrecerile fotbalistice. Atât timp cât privirea nu se apropie pentru a fixa elemente de detaliu, imaginea acestor maramureșeni pare închegată, fără fisuri, fără pete. Studiat însă mai îndepărtat și cu atenție, acest tablou își dezvăluie, unele detalii de loc plăcute.

Caruselul ne reprezentării

Avem toate motivele să credem că este un record în materie. În turul campionatului regiunii Maramureș au fost înregistrate 20 de ne-reprezentări. Cu alte cuvinte, de 20 de ori spectatorii au venit la teren pentru a vedea doar o singură echipă și tot în aceeași dată arborând delegați au făcut deplasări inutile. Jocul „de-a ne-reprezentarea”, adaptat de o inexplicabilă înghimășă, s-a întins pe toată durata turului cu o rotație aproape matematică: *Progresul Cehul Silvaniei* nu s-a prezentat la jocurile cu *Spicul Arad* și *Rapid Satu Mare*; *Spicul Arad* a găsit eșec și în celălalt drept la meciurile cu *Recolta Jucăceni* și *Chimistul Baia Mare*; *Rapid Satu Mare* „i-a tras clapa” *Topitorului Baia Mare*, care nu s-a lăsat nici el mai prejos, preferând să piardă prin forțat la *Tășnad*. Acestea, în seria I a campionatului. În seria a II-a, numărul echipelor cu absente este și mai mare: *Forestiera Sighet* nu s-a deplasat pentru a susține meciul cu *Bradul Vișeu*; *Bradul Vișeu* nu s-a prezentat la jocurile cu *Energia Negrești* și *Forestiera Tg. Lăpuș*; *Energia Negrești* a procedat aiudoma la jocurile cu *Minerul Cavnic* și *Unirea Seini*; *Unirea Seini* și-a permis și ea luxul de a pierde prin ne-reprezentare la Baia Mare, iar *Minerul Cavnic* la Baia Borșa; *Minerul Baia Borșa*...

Acest veritabil „carusel al necesității”, a prins, din păcate, în virtutea lui și numeroase echipe de juniori, aruncând peste cele două întreceri regionale vâlul formalismului. Creu poate fi explicată o asemenea atitudine a echipelor de fotbal din regiune și tot atât de greu

CAM MULTE „FISURI” LA BAZA PIRAMIDEI

Echipa Minerul Baia Mare intruchipează în acest an speranțele maramureșene la prezența în prima categorie a țării

e de priceput cam comisia regională a îngăduie-o. De altfel, nu numai în această privință factorii de răspundere din fotbalul maramureșean au dovedit toleranță, nehotărâre și slăbiciune. Deși pe parcursul campionatului trecut și în turul celui actual s-au semnalat numeroase cazuri de indisciplină în rindul jucătorilor, antrenorilor, arbitrilor, subcomisia de specialitate nu a găsit de cuviință să intervină drastic. A trebuit să se întâmple un episod ca cel petrecut la meciul *Electrica Baia Mare — Lumina Cimpulung pe Tisa* pentru ca această subcomisie să fie trezită la realitate. Prietare măsurile luate cu acest prilej s-a numărat și aceea prin care trei echipe au fost excluse din campionatul regional. Drept urmare, în seria a II-a „Someș” s-a ajuns la o bizară formă de desfășurare a returului. Cele 10 formații care alcătuiesc actualmente grupa vor juca normal în prima etapă a returului, adică două câte două. În total 5 jocuri. După aceea însă, până la sfârșit, în fiecare etapă se vor disputa doar... câte 4 partide, două echipe făcând prin rotație pauză.

A murit de bătrânețe

La Băiut — centru minier în jumătatea de est a regiunii — am cerut unui localnic amănunte despre

echipa locală care, cindva, a jucat în campionatul regional.

— A murit de bătrânețe, mi-a răspuns omul. Nu s-a îngrijit nimeni s-o întinerască și s-a prăpădit.

Cazul nu e singular. Aidoma s-au petrecut lucrurile și cu formațiile *Minerul Băiut*, *Minerul Nistru*. De asemenea, în prezent există echipe (*Progresul Cehul Silvaniei*, de pildă) alcătuite din jucători vîrstnici, în sinul cărora preocuparea de creștere a elementelor tinere n-a mai poposit de ani de zile. Din păcate, această neglijență poate fi înlănită și la echipa de categoria C *Minerul Baia Sprie*. Aici, toată atenția asociației este îndreptată către performanțele MOMENTANE ale echipei, promovarea tinerilor talenți din localitate fiind trecut pe planul al zecelea.

Nu trebuie înțeles că în regiunea Maramureș nu sînt și asociații care vădese o deosebită grijă pentru elementele tinere: *Chimistul, Topitorul, Minerul II, Constructorul din Baia Mare, Unio și Someșul din Satu Mare, Forestiera Sighet, Lumina Cimpulung pe Tisa*. De asemenea, divizionara C, *Recolta Carei* (antrenor *Sliță*) — are o veritabilă popină de jucători tineri și dotați. În acest sens, mai cităm faptul că prin eforturile comune ale comisiei regionale, secțiilor de învățămînt ale sfaturilor

populare, conducătorilor școlilor, a fost rehat anul trecut campionatul general. Ca să vă imaginați ce rezervă uriașă de talente fotbalistice poate reprezenta această competiție, precizăm că rezerva învățămîntului de cultură generală din regiunea Maramureș cuprinde aproape 150.000 de elevi, la care se adaugă 13 școli profesionale, 8 școli tehnice și 6 licee de diferite specialități. Toți băimărenții, și în general maramureșenii, așteaptă „minimele cea mare” de la echipa lor de categoria B, *Minerul Baia Mare*. NU E EXCLUS CA SPERANȚELE LOR SĂ SE ADEVEREASCĂ, DAR SUCCESUL SIGUR ȘI DE LUNGĂ DURATA VA REZULTA NUMAI DIN MODUL ÎN CARE TINEREȚA FOTBALISTICĂ DE AZI A REGIUNII VA FI ÎNGRIJITĂ, PREGĂTITĂ ȘI PROMOVATĂ. E un adevăr pe care, în vizita noastră în Maramureș, l-am constatat. Insușit tot mai mult. Ne-ar bucura ca experiența recentă cu *Staicu, Colceriu, Halășgian* et compania să fie și cea din urmă.

E nevoie de măsuri radicale

Regiunea Maramureș dispune de un număr total insuficient de cadre tehnice cu pregătire și experiență, care să canalizeze, prin activitatea lor, întreaga rețea fotbalistică a regiunii către o magistrală largă, luminoasă, cu perspectiva pînă la linia orizontului. Dar nu numai atât. Din numărul actual, repetăm, insuficient, mulți antrenori și instructori nu oduc nici un serviciu echipelor lor și fotbalului regional în general. Din lipsă de competență (depășită de stadiul prezent de dezvoltare a jocului), sau din alte pricini, unii antrenori nu aplică prevederile celei mai elementare ale federației, nu respectă cerințele metodicii moderne de antrenament și pregătirea jocului, dovedesc lipsă de preocupare pentru însușirea și dezvoltarea tehnicii la jucători, nu se îngrijesc de educația acestora, nu sînt exigenți, nu studiază și nu se bucură de autoritate în fața fotbalistilor. Cîteva exemple: *Doroghi* (*Rapid Satu Mare*), *St. Koller* (*Progresul Cehul Silvaniei*), *Mezősi* (*Recolta Tășnad*), *M. Ludovic* (*Forestiera Sighet*)... Această categorie de antrenori și instructori, tributari unei mentalități eronate, strășină de interesele reale ale fotbalului maramureșean, țintesc de la o etapă la alta doar rezultatul în sine, fără a-și face prea multe

serpule în ceea ce privește mijloacele folosite. Nu întimplator, echipele pregătite de asemenea tehnicieni sînt, în general, înbătrînite, ruginate, incapabile să țină pasul cu partenerii tinere de întrecere și, de aceea, adepții ale durițărilor și incorectitudinilor. Intervenția hotărâtă a comisiei regionale, a colegiului regional de antrenori se impune cu mare necesitate.

Și-a făcut dreptate singur

Se știe că una din cheile de boltă pentru asigurarea unei desfășurări a unei activități sportive de amploare a celei fotbalistice, o constituie TERENURILE. Și în Maramureș, dezvoltarea gustului tineretului pentru fotbal, creșterea impetuoză a numărului echipelor raionale, orașenești, satești au luat-o vertiginos înaintea posibilităților de sporire corespunzătoare a numărului de terenuri. Există încă gîntă în îngrijirea, întreținerea celor existente, în utilizarea lor cu mîni rațională, în sporirea numărului lor pe măsura necesităților. Cu toate dificultățile întâmpinate în acest sens, conducerea asociațiilor sportive, echipele și antrenorii lor au dovedit înțelegere, chibzuită, spirit gospodăresc. Cu atât mai evidentă iese în relief fapta antrenorului echipei de juniori *Minerul Baia Mare*, *Paul Galisz*. Socotind că toate posibilitățile de rezolvare a problemei au fost epuizate, ingeniosul antrenor a luat hotărîrea, de la sine putere, de a efectua antrenamentele din această primăvară... pe o porțiune de zonă verde de cîteva sute de metri pătrați, amenajată în fața Expoziției economice regionale. Apărută prin muncă și chibzuită, plantată cu bulbi de lalele pentru ca în lunile următoare să desfete privirea trecătorului, această pașiste a fost pur și simplu arată de crampoanele juniorilor „pregătiți” de acest antrenor inconștient. Este greu de crezut că acest spațiu verde să fi rămas unicul loc din oraș unde *Paul Galisz* își mai putea antrena echipa. Intenția sa de a „plăti” în venin fel celor care, chipurile, nu-i asigură teren de antrenament este limpede ca lumina zilei. Ne exprimăm tîndoiala că după cele cîteva ședinte „demonstrative” de pregătire pe iarba și peste florile sădite cu gingășie de niște oameni gospodari, juniorii lui *Paul Galisz* sînt acum tobi de fotbal.

N. SOARE

CARTIERE ȘI TRADIȚII ÎN FOTBALUL ROMÂNESC

Pe la începutul secolului nostru, grădinarii din satele Clorogirila și Bollintiu, care alimentau capitala cu legume, au numit mica așezare de la marginea orașului „Satul nou”. Denumirea de Militari și-a luat-o, probabil de la cele cîteva cazărmi construite ceva mai tîrziu între Cotroceni și cartier.

„Mirajul” fotbalului a apărut în Militari prin 1929, cînd un grup de entuziaști, în frunte cu *Dumitru Tudor*, au înființat o echipă a cartierului și au construit o arenă cu mijloace rudimentare, dar cu o pasiune cum rar se poate imagina. Mai este cazul să amintim greutățile pe care le-au întâmpinat, legate pînă și de procurarea echipamentului.

Cîteva veterani din cartier povestesc cu umor că după ce au „construit” terenul și s-a format echipa nu aveau „minge pentru jocuri”. Multe generații de fotbalisti care s-au format în Militari, își vor aminti desigur, și de barăcile care țineau loc de cabine, de fîntina din întreta terenului, la care jucătorii se spălau turnîndu-și apă cu oana. Sînt sigur însă că nu despre aceste lucruri își va vorbi vreodată un fost jucător din Militari, ci de pasiunea cu care se juca fotbal aici, de zarca familie strînsă în jurul echipei, despre meciurile cu „*Kerdan*” și „*Leonița*” între anii 1935—1940 sau despre cele cu „*Colentina*” și „*Colțea*”, între 1940—1950.

Există în lumea fotbalului din categoriile inferioare o animatie greu de imaginat pentru cine nu a asistat vreodată la un meci disputat între două echipe cu îndelungată rivalitate. În jurul acestor echipe roșii o serie de iubitori ai fotbalului, colegi de serviciu sau de cartier al jucătorilor, foști sau viitori jucători care lipsesc orînd de la meciurile categoriei A, dar rîdicată de la cele ale echipei favorite. De asemenea spectatori a fost însoțită întotdeauna echipa cartierului Militari. Și nu se poate spune că pasiunea lor pentru fotbal și echipă nu a fost răspîndită, în orice clasament.

În care a figurat echipa din Militari, de la categoria a III-a la Promotie, în niciunul nu o vei găsi în a doua parte a lui.

Terenul cartierului, fiind lipsit de școală, atrăgea copiii întocmai ca un magnet.

Dintre ei s-au ridicat numeroase talente, dar, din păcate, numai cîteva au jucat în echipa națională și în divizia A. Amintim, în primul rînd, pe *Paraschiva*, care deși s-a afirmat ca jucător la *Unirea Tricolor*, este produsul cartierului Militari. Unul din foștii jucători ai militarilor, *Sică Marinescu*, își aminteste că la plecarea lui *Paraschiva* au primit de la *Unirea Tricolor* un fond de echipament și o sumă de bani pentru repararea gardului ce împrejmuia terenul.

Din generații diferite, au mai jucat în categoria A *Darie* (*Metalul Hunedoara*), *Birișcu*, *Ivănescu* și *Dumitru Nicolae* — promovați tot trei o dată la *Juventus* de către antrenorul *Vălcuț*, *Leucă* și mai recent *Sandru* (*Jiu*).

Amintind pe jucătorii cunoscuți de o masă mai mare de iubitori ai fotbalului, nu-l putem uita pe cel din prima generație, care nu însușit feciorilor și nepoților pasiunea pentru fotbal, lăsată în fotografia alăturată de prin 1935—1936. În care distingem pe fratele și tatăl lui *Paraschiva*, tatăl lui *Ivănescu* și al autorului acestor rînduri, *Titică*, *Manole*, *Vasile Mincea*, *G. Cobză*.

De-a lungul anilor s-au format zeci de talente, care dacă ar fi jucat în echipe cunoscute, ar fi fost cu siguranță gloriile ale fotbalului românesc. Pentru cine l-a cunoscut și l-a văzut jucînd pe *Petruș Mircea*, *Reni*, *Nețu Sîngă*, *Georgeți*, adevărate vedete ale cartierului, nu-l va mira această afirmație.

Aceștia și alți cîteva nu transmis urmasilor, înainte de toate, dragostea de echipă și dăruirea pentru joc. În așa fel încît rar s-a întimplat ca o echipă, mare sau mică, în 1980 sau în 1950, să piere învingătoare din Militari.

Într-o discuție avută cu *Igă Oană*,

care la începuturile carierei sale de antrenor, prin 1949—1950, se delecta privind talentele cartierului, actualul antrenor al „naționalei” remarca un lucru demn de reținut: „Ceea ce a determinat ca o serie de jucători, deosebiți de dotați, să nu se afirme, a fost lipsa din cartier a unei echipe de divizia A, așa cum au avut, de pildă, *Glucăștii* și *Ohorul*. Cu toate acestea, terenul din Militari a constituit întotdeauna o pepinieră de fotbalisti valoroși. Spre surprinderea și regretul meu astăzi că acest teren a fost desțîrnat și că nici una din numeroasele întreprinderi, care s-au construit act în ultimii ani, nu l-a preluat, spre îngrijire și folosire”.

Într-adevăr, mulți jucători care și-au făcut „ucenicia” pe acest teren, s-au răspîndit pe la diferite echipe de categoria B și C. *Cucu* (*Dinamo Craiova*), *Rădulescu* — *Bricag* (*Tirgoviste*), *P. Pinosanu* (*P. Neamț*), *M. Pinosanu* (*Dinamo Ogor*), *Badea* și *Toma* (*Sibiu*), *Petrescu* și *Ivan* (*Știința București*), *Iordan* (*Progresul*), *Rădoi* (*Birlad*), *Leucă* (*Teuch*), sînt numai cîteva nume care mi vin în minte. Dar oare poți să-i amintesti pe toți?

Lipsită de o bază materială corespunzătoare, imediat după război echipa C S Militari fuzionează cu cea a actualii *Făcîrți* de confecții și tricouri, păstrîndu-și sediul în cartierul unde toți tinerii jucau fotbal. Cu acest prilej se fac timide încercări de reparare a terenului, departe însă de ceea ce și-ar fi dorit iubitorii și iubitorii fotbalului de aci.

Demn de remarcat este performanța echipei din 1956 care parcă pentru a aduce un omagiu tradiției, nu a cunoscut înfrîngerea în etape în campionatul regiunii București, promovînd în categoria C „*Eroii*” merită a fi menționați: *Boc*, *Răduceanu*, *Popa*, *Nică*, *Stoican*, *Mielu Ionescu*, *Niculăe*, *Dumitrescu*, *Păculescu*, *Ceaufă*, *Cazangiu*, *Ivan*. Cu regret trebuie să constatăm că,

AZI VĂ PREZENTĂM MILITARI București

spre deosebire de alte cartiere unde activitatea este continuată, în Militari tradiția este întreruptă. Pe terenul-laborator se află o betonieră așezată de oameni care nu au știut ce-a însemnat acest „loc vîran”, pentru tinerii din cartier pe o perioadă de aproape 30 de ani.

Nutrim speranța însă că printre maiestosele blocuri ce se înalță în locul cociobelor de odinioară, se vor găsi și cîteva spații pe care se

va planta gazon, iar în locul plăcuțelor cu indicația „nu călcați pe iarba”, să apară cele cu... clasamentele campionatului blocurilor pe categorii de vîrstă. Și atunci fotbalul își va recăpăta în Militari prestigiul dorit de multe generații, în sufletul cărora a vibrat prelung pasiunea pentru acest frumos joc.

FL. DUMITRESCU

Una din formațiile echipei „Militari”, cu cîteva decenii în urmă

VACZI: „Atacantul care trece prin zid“

Un personaj binecunoscut a irupt zilele trecute în birourile noastre ca un uragan, așa cum o făcea acum 15 ani în careul de 16 m. Același gabarit impresionant, aceeași energie, doar timple argintii conferind o severă distincție. Iată „notele furate“ de o primă privire, dar care toate se topesc într-o pregnantă impresie generală de forță, de decizie. Acesta a fost și acesta este Vaczi. Atacantul cu o puternică personalitate de acum un deceniu, cel care în echipele de pe atunci reprezenta un valoros atu care se punea în valoare la fiecare meci.

Așadar, un prilej nimerit de a întoarce încă odată „fiule Vaczi“ din cartea fotbalului nostru.

„S-a născut în 1922 la Mediaș, într-o familie cu 8 copii. N-a jucat fotbal nici la pitici nici la juniori, ci direct la seniori, deși nu era decât... junior. Avea 16 ani, dar părea de 20, și la un meci de amuzament al Vitrometanolului cu echipa ucenicilor din oraș, ucenicul Vaczi a marcat 3 goluri (scor 3-3), producându-i o puternică impresie antrenorului Weber. Acesta l-a „colorat“ pe loc, fapt pentru care nu a avut ulterior decât să se felicite pentru că „pusău ca bradul“ l-a marcat în campionat 75 de goluri, devenind golgheter la 16 ani.

Ducându-i-se repede vestea, Vaczi a fost în curând căutat de diferite cluburi. A jucat la Sibiu, la Tg. Mureș, la Viena... În orașul lui Strauss a jucat, în anul 1946, 3 luni de zile la renumita echipă Wacker, alături de nu mai puțin vestiții Zvisck (extrema dreaptă) și Hahneman (inter dreapta). Dintr-un șir de amintiri, pe cit de vii pe atât de plăcute, Vaczi se oprește la „două meciuri de neuitat“: Wacker - Rapid Viena (3-2) și Wacker - F. C. Viena (3-1). În fiecare din aceste meciuri a marcat câte două goluri, de la distanță. „Goluri mari“, articole foarte elogioase, portrete pe primele pagini ale ziarelor vieneze.

Așadar, interlocutorul nostru ajunsese să fie considerat în țara „Wunderteam“-ului o VALOARE.

Rovine în patrie. Se stabilește la Oradea și joacă la I.C.O. între anii 1947-52. Îi are alături pe Ion Vasile, Szilaghi, Serfőzo, Pop, Bodo, Spielman, Tudose etc. O echipă prin excelență tehnică căreia el, „atacantul-buldozer“, îi aduce un spor de percutie și de eficacitate. I.C.O. cistigă ediția 1949-50 a campionatului, an în care Vaczi este golgheter cu 32 de goluri marcate. În anii 1952-54 joacă la U.T.A. În ediția 1953-54 este din nou golgheter al campionatului iar în anul 1953 U.T.A. cistigă „CUPA RO-

MANIEI“, într-o finală dramatică cu C.C.A. Partida, desfășurată pe stadionul 23 August, a revenit arădenilor prin golul înscris, în prelungiri, în min. 112 de Vaczi.

„Cîntecul lebedei“, îl prinde la Oradea, tot la I.C.O., echipă pe care o ajută să repromoveze în campionatul 1954-55 în categoria A, printr-un nou „bagaj de goluri“ cu care este golgheterul categoriei B a aceluși an.

Un accident stupid de menise pune, în 1956, capăt frumoasei sale activități.

O activitate remarcabilă și în întâlnirile internaționale ale echipei României, unde Vaczi este același jucător care „trece prin zid“ și marchează mereu. În 1952, cu ocazia meciului România - RDG (3-1), Vaczi marchează toate cele trei goluri. În 1951, la Praga, în meciul cu Cehoslovacia (2-2), Vaczi este autorul ambelor goluri ale echipei noastre. La sfîrșitul meciului, Marko, vestitul stoper al gazdelor (care cu 3 săptămîni în urmă invinseseră Ungaria cu 5-2) îi spune: „După ce am reușit să-i anihilez pe Hídegkúti, nu mi-aș fi închipuit că o să-mi scoți sufletul în acest meci“. A doua zi, gazelele pragheze scriau despre puternica impresie pe care a lăsat-o „Piola al românilor“.

Alte meciuri, alte goluri, alte satisfacții...

„Dacă nu marcam într-un meci, eram distrus, nimeni nu se înțelegea cu mine cîteva zile - ne confiază profesia sa de credință Vaczi. Visam golul noaptea. Și ziua îl marcam“.

- Facem o „punte“ spre fotbalul nostru de azi?

- Cu plăcere. N-avem fotbal rău dar îi lipsește cîte ceva. De

pidă, n-avem înaintași „de forță“. Dridea este, într-un fel, genul meu, dar îi lipsește un „servant“ cu fi-nețea lui Dumitriu. Un asemenea tandem ar fi după părerea mea, o mașină de goluri.

Pe urmă, am un reproș sentimental: pentru noi, generația veche, fotbalul însemna o parte din inima noastră. Pentru mulți din tinerii de astăzi, fotbalul înseamnă o obligație de la care cam trag chitului...

Marius POPESCU

Se știe că magazinul de articole sportive pe care antrenorul echipei Franței îl are la Toulouse a fost „vizitat“ în două rînduri de către rîufăcători. După prima vizită, el a chemat un lăcătuș care i-a montat la ușă o broască cu o siguranță specială, ceea ce n-a împiedicat pe rîufăcători să repete vizita. După intense cercetări, poliția a descoperit că autorul primului furt nu a fost altul decît... lăcătușul venit să-i monteze broasca. După această intervenție, el și-a oprit un rînd de clienți potrivite astfel ca a doua spargere, bineînțeles, tot „opera“ sa, n-a fost decît o bagatelă.

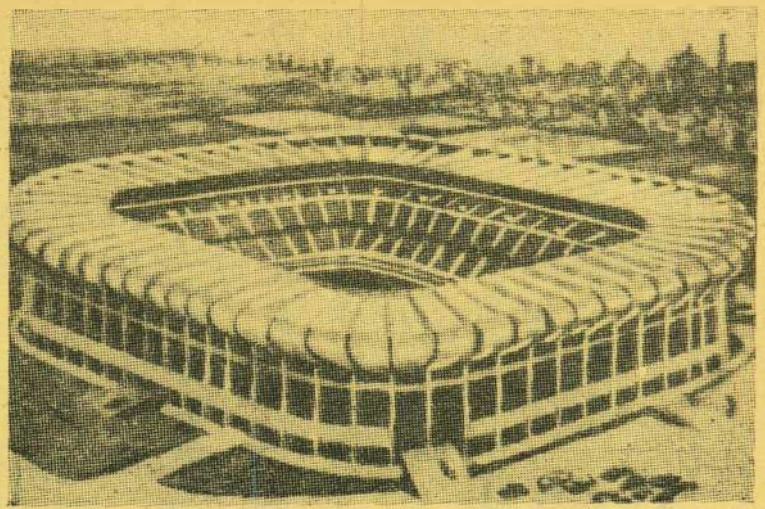
Prințul Rainier, inițiatorul și finanțatorul „mesei rotunde“ de la Monaco, de săptămîna trecută, a primit o serie de cadouri de la reprezentanții cluburi-

PE SCURT

lor prezente, dar două au fost primite cu deosebită satisfacție: fotografia lui Eusebio cu dedicația acestuia pentru micul print moștenitor Albert și un breloc de aur reprezentînd stadionul Bernabeu, oferit de către delegatul echipei Real Madrid

În cursul meciului Caselle - S. Mauro din cadrul campionatului de amatori al Italiei, la o acțiune la poartă gazdelor un jucător al echipei oaspe, în plină viteză, pentru a-și micșora elanul, s-a apucat cu mîinile de bara porții. Puțin rezistentă, aceasta s-a ruit și neputînd fi reparată în timp util, meciul s-a întreruns înainte de scurgerea timpului regulamentar de joc. Conform regulamentului din Italia, echipa gazdă ar trebui să piardă meciul cu 0-2, deși în momentul producerii incidentului conducea cu 3-0.

În cursul unui meci disputat recent în Mexic, un spectator aflat în apropierea terenului de joc a fost lovit în spate de o minge sutață de unul din jucători. Furios de ceea ce s-a petrecut, el a scos pistolul și a împușcat șase jucători dintre care patru au decedat iar ceilalți doi sînt grav răniți.

Marele stadion „Azteca“ (105 000 locuri)

ÎNȚARA AZTECILOR

Sayonara Mexico... La revedere în Mexic! Aceste cuvinte, cu care s-au despărțit participanții la Olimpiada de la Tokio din toamna lui '64 puteau lesne să constituie și salutul fotbalistilor de la World Cup '66. Pentru că în următorii trei ani Mexicul va fi gazda principalelor evenimente sportive mondiale: Jocurile Olimpice din 1968 și Campionatul mondial de fotbal în 1970.

În țara vechilor azteci, febra pregătirilor se accentuează lună de lună, gazele căutînd să-și primească oaspeții de pe cele cinci continente în cele mai bune condițiuni.

Oferim cititorilor cu acest prilej cîteva amănunte legate de primele patru stadioane din Mexic, principalele scene ale spectacolelor de anvergură prilejuite de aceste întreceri.

Primul stadion al Mexicului „Estadio Azteca“ (în fotografia noastră), inaugurat nu de mult, va avea desigur „partea leului“ în ambele turnee. Această monumentală bază sportivă poate adăposti 105.000 spectatori, construcția sa costînd aproape 220 de milioane dolari. Este considerat a fi una din cele mai importante baze sportive din lumea întreagă.

„Estadio Jalisco“ (50.000 locuri) a fost ridicat, printr-o înțeleaptă anticipare, în anul 1960, construcția sa fiind mult mai economicoasă: 20.000.000 dolari.

„Estadio Montre“, construit, de asemenea, în 1960, este „mezinul“ marilor stadioane mexicane.

Situat în mijlocul unui minunat și pitoresc pelsaj, „Estadio de la Universitaria“ este cel mai vîrstnic dintre confrăți (născut în 1952). Are o capacitate de 70.000 locuri, fiind construit inițial pentru a servi drept centru sportiv studențesc.

Fără îndoială că aceste monumente de piatră (demne de străvechea civilizație aztecă), vor oferi tuturor participanților la marile întreceri, optime condiții de concurs și vizionare.

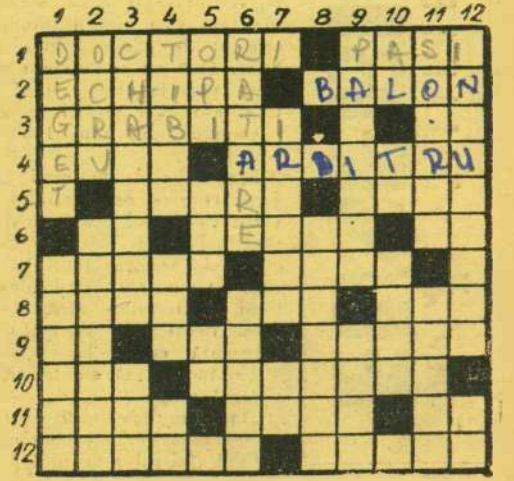
CUVINTE ÎNCRUCIȘATE PICIOARE

ORIZONTAL: 1) Execută reparajul la picioare pentru fotbalști și... restul lumii - Actiune a picioarelor pentru interceptarea balonului (pl). 2) 22 de picioare și altele de rezervă - Suportă lovituri cu piciorul în speranța că se va odihni în plasă. 3) Iuți de picior (ceea ce le dorim și fotbalistilor noștri) - Tot fără balon! 4) Personalități filozofice - Fluier... cu picioare (pl). 5) Expresia botanică a succesului, căruia nimeni nu-l dă cu piciorul - Fin dribler din trecut și apropiat al fotbalului bucureștean. 6) Pentru - În finala Anglia - R.F.G., piciorul acestuia a egalat scorul în minutul 90, dînd loc la prelungiri dramatice - Ultimele la rînd! 7) Primul fotbalist al anului 1966, după aprecierea cercurilor sportive engleze - Gen de crustacee cu zece picioare. 8) Spațiul picioarelor poezicilor din Florența - Articol prescurtat - Începe jocul picioarelor. 9) În sertar! - Propulsia balonului printr-o acțiune a piciorului - Efective. 10) Conduce bunul mers al picioarelor - Are cele mai eficiente picioare în actualul campionat. 11) locuri... hătătorite - Reputație, faimă - În picioare! 12) A-și țiri picioarele în mers - Nu stă o clipă

VERTICAL: „Peninsulă“ a mîinii sau piciorului - Înscris cu capul sau piciorul. 2) Culoare - Prinsii pe picior greșit, golul e gata. 3) Nume cu patru... picioare în echipa Angliei - Început de piruetă! 4) Un fluier la picior (fără legătură cu arbitrajul) - „Incomodat“ la picior - „Sint. 5) Oraș în patria lui Mazzola - Seler, jucător german care în partida cu Uruguay l-a prins pe picior greșit pe Mazurkiewicz - A chiu! 6) Rebut al capului sau al piciorului - Fără accent (pl). 7) Portarul echipei Spaniei la recentul campionat mondial care n-a putut împiedica picioarele adversarilor de a elimina din cursa pentru titlu - Se opune. 8) lute de picior, pe dreapta sau pe stînga. 9) Pronosportști pe bază de picioare potcoavite - Cînd nu-l cap și e val de picioare. 10) Alexandru în rezumat - Doi la teză! - Iureșul picioarelor spre poarta adversă. 11) Joc într-un picior - Garduri din scîndură. 12) „Defectiune“ a piciorului, mai ales la sportivi - Patru.

Cuvinte mai puțin cunoscute: AXIA, OPI.

I. B.

VERTICAL: „Peninsulă“ a mîinii sau piciorului - Înscris cu capul sau piciorul. 2) Culoare - Prinsii pe picior greșit, golul e gata. 3) Nume cu patru... picioare în echipa Angliei - Început de piruetă! 4) Un fluier la picior (fără legătură cu arbitrajul) - „Incomodat“ la picior - „Sint. 5) Oraș în patria lui Mazzola - Seler, jucător german care în partida cu Uruguay l-a prins pe picior greșit pe Mazurkiewicz - A chiu! 6) Rebut al capului sau al piciorului - Fără accent (pl). 7) Portarul echipei Spaniei la recentul campionat mondial care n-a putut împiedica picioarele adversarilor de a elimina din cursa pentru titlu - Se opune. 8) lute de picior, pe dreapta sau pe stînga. 9) Pronosportști pe bază de picioare potcoavite - Cînd nu-l cap și e val de picioare. 10) Alexandru în rezumat - Doi la teză! - Iureșul picioarelor spre poarta adversă. 11) Joc într-un picior - Garduri din scîndură. 12) „Defectiune“ a piciorului, mai ales la sportivi - Patru.

Pentru îmbunătățirea preciziei în șut

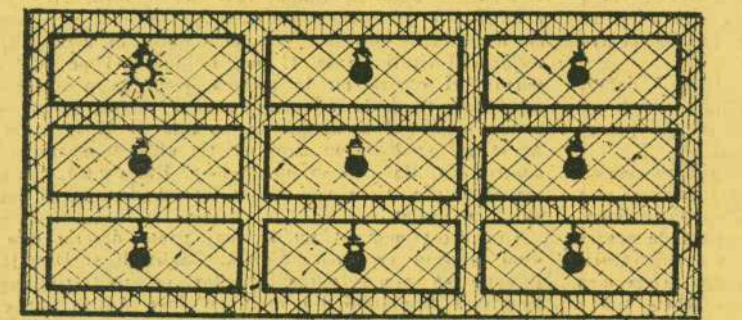
Un fost jucător de fotbal din București, tov. ILIE MEHEDIȚEANU, ne-a vizitat zilele trecute în redacție, prezentîndu-ne un interesant aparat ajutător pentru antrenamentul înalțășilor, mai exact pentru îmbunătățirea preciziei șuturilor la poartă. Este vorba de o rețea de becur colorate, care se instalează pe un panou în cadrul porții, în spatele barelor, și care sînt comandate de la un tablou pe care-l manipulează, de pe tușă, antrenorul echipei. Firește, acest aparat este utilizabil numai la antrenamente.

Cînd jucătorul se apropie cu balonul de poartă și cînd antrenorul apreciază că este MOMENTUL CEL MAI POTRIVIT pentru șut, el aprinde unul din becurile instalate, CORESPUNZĂTOR LOCULUI UNDE ESTE CEL MAI INDICAT SĂ FIE EXPEDIAT BALONUL. În acest fel, antrenorul nu mai este nevoit să strige jucătorului, spunîndu-i unde să trază. El aprinde pur și simplu becul din colțul cel mai favorabil iar jucătorul, văzînd becul, va șuta în direcția respectivă. Cel mai

mare avantaj al acestui sistem este acela că obligă pe înalțăși să nu mai conducă balonul cu privirile în pămînt și să șuteze la poartă în intimplare, ci - dimpotrivă - fotbalistul este obligat să conducă mingea prîvind permanent spațiul porții pentru a șuta în momentul și în locul dorit de antrenor.

După consumarea fazei, antrenorul poate opri jocul pentru a-i explica jucătorului că locul și timpul cînd i-a indicat să șuteze nu au fost alese intimplare, ci în funcție de plasamentul apărătorilor și, mai ales, al portarului.

Prototipul de aparat realizat de Ilie Mehedițeanu este foarte simplu și puțin costisitor. Un asemenea aparat, construit desigur în proporții reduse, a fost adus de inovator la redacția noastră. Îl ținem la dispoziția celor dornici de a-l studia și de a-l pune în aplicare. Ideea ni se pare interesantă și credem că experimentarea ei ar putea da rezultate.

FIGURI DE MARI FOTBALISTI

Iosip SKOBLAR

Vă amintiți desigur de suedezul Gunnar Anderson, fostul „tunar” de la clubul Olympique Marseille, al cărui vechi record de goluri marcate n-a fost încă doborât în campionatul Franței. (Despre existența dramatică a acestui fotbalist, denumit în urmă cu câțiva ani „regele din Canebière”, s-a scris în numărul 28 al revistei noastre).

Acum, înflăcărații suporterii marseiliei au decretat drept urmaș al dinastiei onorifice din Canebière pe ultima achiziție a clubului lor, internaționalul iugoslav SKOBLAR, despre care spun: „Iosip are un... Gunnar în fiecare picior!”

Cînd a fost remarcat Iosip? La meciul Iugoslavia — Franța, disputat acum trei ani la Belgrad, cînd a făcut o partidă remarcabilă.

Pentru tînărul IOSIP SKOBLAR, stabilirea în cunoscutul port mediteranean n-a fost handicapată de perioada aclimatizării pentru că talentatul jucător iugoslav s-a născut la 12 martie 1941 tot pe malul mării, la Zadar. Mai adăugăm în acest sens că el cunoaște bine limba italiană (mult vorbită la Marsilia) și că în trei luni a început să se descurce bine în franceză.

Skoblar (1.76 m. și 72 kg.) îmbracă în jocul său eleganța naturală a marilor fotbalisti (silueta sa fină accentuează impresia favorabilă lăsată spectatorilor) cu o mare abilitate tehnică.

Debutînd ca extremă stînga, Iosip și-a șlefuit necentenit calitățile native (detentă, suplete, demaraj și excelent simț al echilibrului), adăugîndu-le, în ore neamărate de antrenament, remarcabilul „tuseu” al balonului, remediile sale fente „ondulatorii” (prin care evită contactul dur cu apărătorii adversi) — pe scurt, o tehnică impecabilă.

Indrăgostit de minge (fără ex-

cesul egoismului), Skoblar folosește pasa ca armă accesorie în drumul său vijelios spre poarta adversă. Avînd o mare încredere în posibilitățile sale și evidente inclinații de solist, tînărul jucător pare că vrea să reabiliteze armele clasice ale aripii: viteza derutantă, lansările în adîncime conjugate cu driblingul scurt, șutul puternic și frecvent la poartă.

De aceea, admiratorii lui Skoblar (care a îmbrăcat de 30 de ori tricoul reprezentativei iugoslave), îl consideră o „extremă pur-sînge”. Să fie aceasta un defect pentru jucătorul încercat de tactici moderne? „Cazul” lui Skoblar demonstrează încă o dată că personalitatea jucătorului, valoarea sa tehnică și tactică, sînt acelea care-i determină, în primul rînd, randamentul în echipă. Se spune că temperamentul exploziv al lui Skoblar poate fi cu greu acordat la jocul colectiv-constructiv, dar, în schimb, posibilitățile sale pe contraatac constituie o armă foarte periculoasă pentru orice adversar.

Revista „Miroir du Football”, referindu-se la această calitate a lui Skoblar pe marginea unui meci Marseille — St. Etienne, arăta că în 9 cazuri din 10, extrema iugoslavă și-a depășit adversarul, reputatul internațional francez Bosquier. Și relatează admirativ o execuție de mare finețe a acestuia: în poziție de extremă stînga, jenat evident de fundaș astfel că nu putea centra, Skoblar, printr-o bruscă răsucire de 360 grade a lovit balonul cu exteriorul piciorului drept, atît de puternic și precis, încît fundașul și portarul adversi au fost simpli spectatori la golul astfel marcat.

Și, desigur că pentru apropiatele întîlniri internaționale ale fotbalistilor iugoslavi, Skoblar își va pune din nou candidatura pentru prima echipă reprezentativă.

Examinînd raportul oficial asupra incidentelor petrecute cu prilejul meciului F. C. Napoli — Burnley din cadrul „Cupei orașelor tîrguri”, comisia de organizare a acestei competiții a hotărît să amendeze echipa italiană cu 2.400 franci francezi și în același timp să-i dea un sever avertisment. Jucătorul Sivori a fost și el amendat, cu 1.200 franci francezi.

Echipa națională R.P.D. Coreene, revelația ultimei ediții a campionatului mondial a fost invitată să susțină la Alger o întîlnire amicală cu reprezentativa Algeriei. Meciul este prevăzut pentru luna mai.

Pentru a trage avantaje maxime de pe urma cantonamentelor, Helens Henders face de cîțiva timp severe inspecții în camerele jucătorilor, confiscînd alimentele, dulciurile, vinul etc., pe care aceștia și le procură core a le consuma în locul menturilor care le sînt impuse și pe care ei nu le agreează de loc.

În acest campionat, Gento este golgeterul e-

MOZAIC

chiperi Real Madrid, cu opt goluri urmat de halful Ferrari cu șase goluri.

Unic gol înscris de Fiorentina în meciul amical cu echipa U.R.S.S., a fost foarte discutat, deoarece se pare că balonul șutat de Hamrin a fost respins de fundașul central Sesternev înainte ca mingea să depășească linia de poartă.

Se vorbește tot mai insistent că Fabbri, fostul antrenor al echipei naționale a Italiei va prelua conducerea echipei F. C. Torino. Aceasta însă după expirarea suspendării lui, deci din luna iulie a.c.

După meciul Real — Internazionale, cronica publicată de ziarul spaniol La Merca a avut următorul titlu: „Totul a fost pierdut în afară de... în-casă”. Într-adevăr, cu această ocazie s-a bătut orice record de înscări realizate vreodată în Spania la un meci de fotbal: peste 9 milioane de pesetas.

PENTRU PRIMA DATĂ de la înființarea „Cupei campionilor europeni”, în această ediție nici o echipă iberică (spaniolă sau portugheză) nu va fi prezentă în finală.

FRANCEZII Just Fontaine (33 ani) și Jean Rigal (78 ani) sînt cei mai tînari și, respectiv, cei mai bătrîn selecționei de pe glob. Amintim că cel de-al doilea, mai puțin cunoscut pe plan mondial, se ocupă de pregătirea echipei de amatori a Franței.

ALTE AMĂNUNTE DE LA „MASA ROTUNDĂ” ORGANIZATĂ LA MONACO

Conform promisiunii făcute în numărul trecut, cînd revista noastră a oferit cititorilor săi, sub forma unor aspecte concludive, primele ecouri ale „mesei rotunde” de la

Monaco revenim astăzi cu cîteva amănunte suplimentare, menite să completeze imaginea asupra celor discutate în legătură cu problemele fotbalului internațional.

EVOLUȚIA JOCULUI ȘI MASURILE PENTRU AMELIORAREA LUI

Antrenorul francez George Boulogne a propus mîritrea dimensiunilor porții pentru a face fotbalul mai ofensiv și mai spectaculos.

Calderon, reprezentant al lui Real Madrid, a subliniat: „Dacă s-ar mări dimensiunile porții eu cred că apărătorii ar fi și mai numeroși. De aceea propun ca poarta să fie micșorată”.

Cadella, delegatul clubului italian Napoli, vorbind despre penalti, a spus: „N-ar fi de loc bine ca ei să devină atît de frecvent și banal ca aruncarea liberă la baschet”.

Reprezentantul unui alt club italian, Bologna, a susținut că important nu este de a modifica regulile de joc, ci de a le aplica bine. La această opinie s-au raliat și conducătorii argentinieni prezenți. Aceștia și-au exprimat atașamentul față de actualul regulament, socotind că, la urma urmelor, jocul este așa cum decid jucătorii și antrenorii.

Dintr-un raport al lui Masopust, citit de delegatul clubului Dukla Praga: „S-a spus că fotbalul va muri peste 40 sau 50 de ani și aceasta m-a deprimat foarte mult — a scris internaționalul cehoslovac. Dar mi-am recîștigat încrederea. Cred că fotbalul va da din ce în ce mai multe satisfacții celor care-l practică și mulțimii, cînd tehnicianul va deveni un atlet și cînd atletul va deveni tehnician”.

COMPETIȚIILE INTERNAȚIONALE

Reprezentanții confederației braziliene au criticat sistemul de organizare a campionatului mondial din 1966 și au făcut acest lucru mai sever atînci cînd nu tratat arbitrajul. Ei au propus modificarea regulamentului campionatului, dar nu au venit cu nici o propunere care să contribuie la remedierea situației.

Delegații clubului francez St. Etienne au prezentat un proiect pentru organizarea unei competiții europene, grupînd 16 echipe din 5 sau 6 țări învecinate, care să nu mai participe și la campionatele naționale respective. Proiectul, aprobat de liga cluburilor profesioniștii franceze în 1963, nu are însă șanse de reușită. Cluburile italiene și spaniole, de pildă, sînt să rămînă fidele campionatelor lor.

Un alt proiect, susținut de conducerea clubului olandez Feyenoord, sugerează înființarea unei competiții pe grupe (4 a 8 cluburi sau 8 a 4), disputată toamna și primăvara, echipele continuînd însă să joace și în campionatele lor.

Nici unul din aceste proiecte n-a fost reținut la Monaco. În schimb, aproape toată lumea a fost de acord cu modificarea sistemului de desfășurare a „Cupei campionilor europeni” (și chiar și a „Cupei cupelor”) în sensul formării unor grupe preliminare care să înlocuiască actualele etape calificatorii. Singurele opoziții le-au făcut Manchester United (pe motiv că cluburile engleze au și așa un program prea încărcat) și Dukla Praga (din cauza intreruperii activității în timpul iernii).

În sprijinul „C.C.E.” s-a declarat net secretarul clubului belgian Anderlecht, Steppé (și nu numai el), care a declarat: „Să ne gîndim mult mai mult la îmbunătățirea ei, dacă este necesară, decît la suprimarea ei”.

Punți de vedere care a triumfat.

PROPUNERI SUD-AMERICANE

Armando, președintele clubului argentinian River Plata: „Sîntem dispuși să trimitem în Europa, cînd ea va dori, cele mai bune două echipe din Argentina, Brazilia, Uruguay și Chile. Dăm toată garanția financiară destinată să asigure succesul întîlnirilor acestor cluburi cu cele mai bune din Europa”.

Liberi, președintele clubului argentinian Boca Juniors: „De ce să nu se organizeze o Cupă Mondială intercluburi din 4 în 4 ani, așa cum există o Cupă Mondială interțări? Ea ar trebui, bineînțeles, să cuprîndă și țările considerate drept minore... dar care au demonstrat că nu se tem de nimeni”.

(IV)

„MĂ NUMESC EUSEBIO”

Pe Benfica o mai văzusem jucînd, însă aceasta se întîmplase cu 10 ani în urmă, în Mozambic, cînd a evoluat după succesul înregistrat în „Cupa țărilor latine”. Ea aveam pe atunci 8 ani, iar Benfica făcuse furori și atunci „Palino Santos junior”, care aparținea clubului Deportivo. A cîștigat primul meci cu 5-0 și apoi a pierdut cu 1-3 în fața selecționatei orașului.

DUPĂ „FAIR PLAY”-UL DIN DANEMARCA... „JADUL” DE PE PRATER

Duceam o viață normală la Lisabona, însă eram mereu în așteptare. Funcționarii clubului Benfica mă însoseau pentru a-mi arăta Capitala. Mi-a plăcut foarte mult. Orașul era mai frumos în realitate decît în fotografiile care-mi fuseseră trimise înainte de plecarea mea din Mozambic.

Locuim la „Casa fotbalistilor” și mă antrenam cu toți ceilalți jucători. În felul acesta, mi păstram forma pentru a fi gata să intru în echipă în momentul în care voi avea dreptul de joc. În acest timp, Sporting nu renunțase la mine, astfel că sosirea mea la Benfica liza fără voia mea o turmă de senzațional. Eram drăgăstos de strîlucit contradictoriu pe care le aflam din ziare. Încă nu eram sigur dacă voi juca la Benfica sau dacă, pînă la urmă, nu-mi voi termina cariera la Sporting, așa cum prevedeau mulți.

Începînd din anul 1960, Benfica era cu totul altă echipă.

Era vorba de un meci foarte important. Am urmărit jocul cuprins de emoție și am fost deprimat cînd am văzut că meciul n-a început în cele mai bune condiții pentru Benfica. Corvillo de la Sporting a marcat primul gol. Vedeam totul în negru, cu toate că Benfica juca cu siguranță și domina, fapt pentru care merita cu totul alt rezultat. Pînă la urmă totul s-a terminat cu bine, Benfica a cîștigat, după o demonstrație mult aplaudată, cu 3-1.

Am început să am temeri serioase în ceea ce privește viitorul meu.

„Dacă tot jucătorii de la Benfica sînt așa de buni, care voi putea juca împreună cu ei?” gîndeam eu.

Cînd fluierul arbitrului a anunțat sfîrșitul jocului, am

fost întrerupt din meditație de către inginerul Maurice Viera de Brito care mi-a pus cîteva întrebări relative la jocul echipei Benfica.

Am părăsit loja după ceilalți funcționari și ne-am întors la Lisabona.

Este adevărat că Benfica și Sporting din Lourenço Marques euzaseră de acord în mod prietenesc în privința transferului meu, însă cineva din umbră își băgase „codița” și totul părea că rămîne în suspensie. Eu știam numai ce citeam în ziare. Funcționarii din conducerea clubului Benfica au încercat să mă liniștească: „Pînă la urmă, totul se va aranja, ai să vezi!”.

Conducerea clubului Benfica era vigilentă deoarece se fuseseră unele încercări de a se lua, în secret, legătura cu mine. De cîte ori ieșeam din „Casa fotbalistilor”, eram însoțit de cineva de încredere. Asta, pentru a nu se ajunge la situația de a fi răpit.

Conducerea Benfica credea că este necesar să mă obișnuiesc cu deplasările echipei peste hotare. Prima deplasare a fost în Danemarca. Pentru faptul că încă nu puteam să joc, am fost încadrat în grupul celor care însoțeau pe jucători. Cînd am aflat că voi pleca cu Benfica în străinătate m-am grăbit s-o anunț pe mama-mea. Știam că atenția și încrederea de care se bucura fiul ei o să-i facă o deosebită plăcere.

Într-o frumoasă după amiază de duminică, după meciul desfășurat pe stadionul nostru Estadio da Luz, care s-a terminat cu cîteva goluri în poarta adversă, am plecat în țările scandinave. Înainte de sosirea la Aarhus ne-am prins o mică furtună. Mulți dintre colegii mei sufereau de răul de mare și a fost o adevărată fericire pentru ei cînd au simțit pămîntul sub picioare.

Eram așteptați de către conducătorii clubului danez, de ziariști care au pus în funcțiune „blitz”-urile lui „reper” pe cei mai populari jucători ai echipei portugheze, bombardîndu-i cu zeci de întrebări.

La Aarhus ne-am întîlnit cu campiona Danemarcei. Acest al doilea oraș ca mărime din Danemarca este frumos însă este mai puțin important decît Copenhaga, pe care am cunoscut-o în treacă. Am profitat de ocazie că încă nu pot juca și am plecat după cumpărături. I-am cumpărat mamei cîteva mici atenții din prima mea deplasare în străinătate. Orașul îmi plăcea foarte mult; am fost plăcut impresionat de felul cum ne-a primit publicul spectator. Meciul l-am cîștigat cu 4-1 după o

adevărată exhibiție, care a plăcut pînă și suporterilor echipei Aarhus. Este deajuns să spun că înainte de joc fusesem „asigurați” de toți — sau aproape toți — suporterii echipei că aceasta va cîștiga la o diferență de 3 goluri și se va califica în turul următor.

După terminarea jocului, spectatorii au pătruns pe teren și, într-o explozie generală de admirație, i-au partat pe brate pe jucătorii noștri.

Victoria obținută în străinătate ate totdeauna un farmec deosebit. Bucuria era de necesară. Jucătorii mă și primiseră în mijlocul lor, cu toate că încă nu jucasem. Fără îndoială, erau buni colegi.

După eliminarea campioanei Danemarcei a venit la rînd Rapid Viena. Primul meci l-am susținut pe terenul Estadio da Luz. Benfica a cîștigat cu 3-0 fapt care a făcut-o să fie calmă înaintea celui de-al doilea joc și să aibă încredere în forțele sale. Și de data aceasta am făcut deplasarea cu echipa, la Viena, în calitate de... „observator”.

Nu voi uita niciodată cele ce s-au petrecut pe teren. Abia își făcuse apariția Benfica pe teren, că s-a și observat o ambianță ostilă.

A început jocul. Spectatorii încurajau frenetic echipa gazdă. Strigătele celor aproape 65.000 de oameni erau asurzitoare.

Se trăgea cu pistoale de lansat rachete, care făceau un zgomot asurzitor. Spectatorii încereau prin toate mijloacele să asigure echipei gazdă condiții favorabile pentru victorie. O dată cu timpul care se scurgea, creștea și nervozitatea jucătorilor. Publicul nu se multumea numai cu încurajările adresate echipei Rapid; în același timp reclama lovituri de la 11 m., hînduindu-i pe jucătorii portughezi cărora nu le mergea jocul în acest mediu neprietenic. Cînd, la reluare, Agnäs a înscris primul gol, întreg stadionul a amuțit ca și cum ar fi fost vrăjit. Acest gol spulbera în mod practic ultimele speranțe ale austrieților. Rapid însă nu se lăsa. Din contră, își mărea elorturile. Ceva mai tîrziu interul danez al Rapidului a egalat.

Din acest moment nu se mai poate descrie cele ce s-au petrecut pe teren: Skocik, Zuglitsch și Dienst au început să atace neregularitar pe jucătorii noștri. Fundașul Rapidului l-a lovit pe Jose Agnäs iar cova mai tîrziu a început să alerge pe teren, încercînd să lovească pe toți adversarii care îi stăteau în cale. Nici

DE LA UN CAMPIONAT LA ALTUL

● Joc programat pe... două terenuri ● Fotbalul sovietic în ritm calendaristic european ● Un arbitru care conduce rău, dar... bate bine ● Dukla a plătit un greu tribut

Ca de obicei, rubrica noastră nu va cuprinde o însușire de rezultate și clasamente ale diferitelor campionate naționale de pe continent, ci doar câteva aspecte interesante, mai caracteristice, din ultimele etape. Vi le împărtășim mai jos.

ANGLIA

Un meci pe... două terenuri

Zilele trecute fotbalul englez a stat sub semnul Cupei, care a provocat un lanț de surprize. Ultima a fost meciul nul (0-0) dintre Nottingham Forest (Jocul 3 în liga I) și Swindon (Jocul 20 în liga a... III-a!). Așadar, egalitate între două echipe despărțite de nu mai puțin de 61 de jocuri!

Și așa însă, partidele de campionat nu au trecut neobservate. Pentru că în acest răstimp campionatul a continuat. Unul din jocuri a atras cel mai mult atenția: derby-ul orașului Liverpool Everton (deținătoarea Cupei) — Liverpool F. C. (campiona). A învins Everton cu 1-0 (autorul golului: Ball), după un joc disputat într-o accentuată notă de brutalitate. A fost a doua victorie a lui Everton asupra lui Liverpool într-un interval de... 36 de ore. Prima a constituit-o obținerea semnăturii mijlocasului de 21 de ani Howard Kendall, după care umbra și Liverpool.

Interesant de subliniat că această pasionantă întâlnire, care — din cauza interesului stîrmit — a început cu patru ore mai târziu decât celelalte, a fost urmărită la Liverpool pe... două stadioane: pe cel al clubului Everton, unde s-a și disputat, în prezența a 64.851 de spectatori, și pe al clubului Liverpool, unde 40.149 de spectatori au văzut jocul la... televizor, în care scop au fost montate opt ecrane uriașe...

U. R. S. S.

Calendar în ritm european

Pentru fotbalul sovietic, care — din cauza cliimei — este în afara ritmului celorlalte țări europene în ceea ce privește perioada de desfășurare a activității oficiale, s-a pus problema schimbării datelor competiționale. Lucru absolut necesar pentru punerea sa de acord cu activitatea de pe continent. Pînă acum, echipele sovietice activau în perioada primăvară-toamnă, cu o întrerupere totală în intervalul decem-

bric — aprilie. În fapt, fotbalistii atingeau forma maximă la mijlocul lui iulie, adică exact cînd jucătorii din celelalte țări europene erau în vacanță. Pentru a pune capăt acestui dezacord, dăunător evoluției fotbalului sovietic, federația din U.R.S.S. a decis ca activitatea să fie neîntreruptă și în acest scop a creat, înainte de campionat, o competiție ad-hoc, ale cărei jocuri se dispută în sudul țării.

Acest pre-campionat a început cu 19 echipe (Dinamo Kiev — campioana — a anunțat că nu participă) și se desfășoară cu dificultățile inerente unei activități timpurii, cu care echipele nu sînt obișnuite. De aceea nivelul tehnic este modest. În cele 24 de meciuri jucate în primele două etape s-a înregistrat o asistență totală de 250.550 de spectatori. Nu trebuie uitat însă, că multe echipe prezintă efective incomplete, deoarece jucătorii lor cei mai buni sînt selecționați în loturile reprezentative. În schimb, competiția este un prilej de afirmare pentru tinerele elemente, promovate în locul titularilor.

BELGIA

Jocuri „la înaltă tensiune”...

Nervii se manifestă din ce în ce mai des și sub formele cele mai violente în campionatul belgian. În așa fel încît presa crede că o întrerupere a „ostilităților”, măcar pentru 15 zile, ar fi necesară pentru temperare...

Nu există meci la care jucătorii, arbitrii și mai ales spectatoarii să nu folosească cel mai mic pretext pentru a-și da frîu liber miniei sau amărăciunii. În ultima etapă s-au înregistrat incidente serioase din această pricină. La Charleroi, de exemplu, sute de spectatori au invadat terenul pentru că arbitru a anulat un gol marcat de formația gazdă. La Malines, publicul a avut ca obiectiv pe antrenorul echipei locale; nu l-a plăcut cum a făcut formația și pentru că aceasta a pierdut meciul, a lînut să-l „spună” concret acest lucru. La Bruxelles, derby-ul Racing White — Daring s-a terminat într-o atmosferă supraîncălzită din pricina unui penalty contestat. Un spectator s-a și repezit după arbitru, la vestiar, și l-a apucat de cămașă cu intenții agresive. Poliția nu s-a amestecat, dar arbitru s-a descurcat repede printr-o... directă de dreapta! „Ce era să

fac? — a spus el. Să mă las lovit? Pentru mine, un spectator care intră pe teren sau la vestiar este ca unul care încearcă să forțeze ușa apartamentului meu. Și atunci am procedat în consecință”. Iar spectatorul, se spune, ar fi remarcat că arbitru conduce rău, dar bate bine...

CEHOSLOVACIA

Semifinalista C.C.E. învinsă cu 4-0!

Reluarea campionatului cehoslovac a adus o surpriză de mari proporții. Dukla Praga, care cu câteva zile înainte eliminase pe Ajax din „Cupa campionilor europeni” și se calificase, pentru prima dată în semifinalele acestei competiții, a fost învinsă pe teren propriu cu scorul de 4-0!!! Este adevărat că Dukla a jucat fără portarul Viktor și fără alți patru titulari, dar și așa scorul, mai ales, apare cu totul surprinzător, dacă ținem seama de faptul că învingătoarea este tinăra echipă provincială Zilina. Prezența lui Masopust n-a putut salva formația sa de catastrofă; aceasta a fost silită să se apere tot timpul, dar fără succes... Astfel, Dukla a plătit un tribut greu pentru eforturile depuse în cele două partide cu Ajax.

PROGRAMUL COMPLET

AL TURNEULUI INTERNAȚIONAL DE JUNIORI —

U. E. F. A.

După cum se știe, tradiționala competiție a echipelor naționale de juniori Turneul U.E.F.A. se va disputa anul acesta în Turcia, între 5 și 13 mai. Recent, U.E.F.A. a dat formă definitivă programului fazei finale a Turneului (cu 16 echipe, parte din ele fiind desemnate prin jocuri de calificare în curs de desfășurare):

GRUPA A

5 mai: Bulgaria — Polonia și Belgia — Turcia
7 mai: Bulgaria — Belgia și Polonia — Turcia
9 mai: Bulgaria — Turcia și Polonia — Belgia

Toate meciurile se vor disputa în localitatea Eskisehir.

GRUPA B

5 mai: R.F.G. / Olanda — Franța / Elveția și Austria — Ungaria / Cehoslovacia
7 mai: R.F.G. / Olanda — Austria și Franța / Elveția — Ungaria / Cehoslovacia

9 mai: R.F.G. / Olanda — Ungaria / Cehoslovacia și Franța / Elveția — Austria

Primele 4 meciuri vor avea loc la Brusa, ultimele la Istanbul.

GRUPA C

5 mai: R.D.G. — România și U.R.S.S. — Suedia la Ankara
7 mai: R.D.G. — U.R.S.S. la Bohu și România — Suedia la Konya sau Bohu.

9 mai: R.D.G. — Suedia și România — U.R.S.S. la Ankara

GRUPA D

5 mai: Spania / Portugalia — Iugoslavia și Anglia — Italia la Izmir
7 mai: Spania / Portugalia — Anglia și Iugoslavia — Italia la Marnisa.

9 mai: Spania / Portugalia — Italia și Iugoslavia — Anglia la Izmir. Semifinalele se vor juca la 11 mai și vor opune pe câștigătorii grupelor A și C, de o parte, B și D de alta. Finalele pentru locurile 1-2 și 3-4 vor avea loc la 13 mai. Semifinalele și finalele au fost programate la Istanbul.

UN NOU LIDER, UN RECORD ȘI... O MARE DECEPTIE

Scrisoare din
SOFIA

O fază din derby-ul Levski — T.S.K.A. Cervenozname. Asparuhov (tricou de culoare închisă) este întotdeauna bine păzit.

T.S.K.A. Cervenozname. Acest joc a înregistrat un record: pentru prima dată o competiție sportivă a fost urmărită de 70.000 de spectatori (stadionul mărit „Vasil Levski” a fost arhiplin), în timp ce mai mult de un milion au urmărit meciul la radio și televiziune. Dar, jocul (încheiat cu scorul de 1-1) a prilejuit o mare decepție. Meciul s-a disputat într-o atmosferă de mare tensiune, duritatea a dominat pe teren, au fost multe faulturi, arbitru Gherghinov (un conducător fără curaj) a trebuit să intervină totuși foarte des. N-a fost fotbalul, n-a fost spectacolul atît de așteptat. Joc submediocr, cu o dominare relativă din partea echipei T.S.K.A. Cu câteva minute înainte de sfîrșit, Asparuhov (Levski), jucătorul cel mai corect din Bulgaria, care a fost maltratat tot timpul meciului, a fost eliminat de pe teren pentru că „și-a făcut singur dreptate”, iar apărătorul Vasilev (T.S.K.A.) pentru duritatea repetată. Toată presa sportivă a criticat aspru acest meci, care a provocat atîta decepție.

Paralel cu campionatul primei categorii are loc și acela de juniori, la care participă formațiile celor 16 echipe divizionare. Competiția se desfășoară după același sistem și, în general, partidele se dispută în deschidere la cele ale seniorilor. În ultima etapă, derby-ul Levski — T.S.K.A. Cervenozname a fost câștigat de prima cu 1-0. În urma acestui rezultat, Levski a trecut pe primul loc în clasament, cu 29 puncte, urmat de T.S.K.A. cu 27 p.

Sofia, martie

ȘTEFAN NOIKOV

arbitru n-a scăpat teafăr. Austriecii l-au înconjurat, s-au certat cu el și nu l-au lăsat să-și facă datoria.

Însă ceea ce era mai rău, de-abia acum ne aștepta. Cu câteva secunde înainte de sfîrșitul partidei cițiva dintre cei mai fanatici spectatori au pătruns pe teren. Arbitru de centru a fluierat sfîrșitul jocului și a încercat să ajungă cit mai repede la cabina pentru ca să scape de multimea furioasă. Situația a devenit foarte serioasă astfel că a trebuit să intervină poliția.

În ceea ce privește pe jucătorii noștri, ei au trebuit să se baricadeze în cabine. Abia după miezul nopții, jucătorii portughezi au reușit să ajungă la hotel, transportați cu mașinile poliției.

DRAGOSTE „LA PRIMA VEDERE”

Îmi plăcea viața în comun cu jucătorii echipei Benfica. Mă antrenam cu ei, trăiam în mijlocul lor de dimineața pînă seara. Și totuși nesiguranta în privința situației mele mă enerva. Apăreau tot felul de știri contradictorii, se făcea polemică.

Cazul se prelungea de luni de zile, care mie mi se păreau secole. Benfica conta că voi juca în finala „Cupei campionilor europeni” însă timpul zbura fără să se ajungă la o hotărîre.

Cazul meu a fost preluat de dr. Martin da Cruz care, pas cu pas, elimina piedicile care stăteau în cale. Rezolvarea se părea că este fapt împlinit după ce am discutat cu dr. Campos Figuero, apărătorul intereselor clubului Sporting din Lourenço Marques.

Înamicii însă nu capitulau. Începeau să ajungă la mine și să mă convingă să plec la Sporting. Conducerea clubului Benfica a hotărît atunci să mă ducă departe de Lisabona pentru a fi la adăpost de orice surpriză. M-am trezit în sudul țării, în provincia Algarve, unde am stat la Lagos, renumita localitate de pe coasta oceanului Atlantic. Am avut un timp splendid.

Abia în mai 1961 cluburile au ajuns la un acord definitiv. Benfica a plătit clubului din Lourenço Marques suma cerută, iar vechiul meu club a trimis la Lisabona dezlegarea.

În primul moment n-am prea fost încîntat, deoarece cluburile mai căzuseră o dată de acord, exact cu un an în urmă, iar mai târziu acest acord n-a fost respectat datorită intervenției din afară.

De data aceasta însă temerile mele s-au dovedit a fi nefondate.

Autoritățile în drept au ratificat transferul. Între timp, am folosit timpul liber pentru a-mi completa studiile. Examenele le-am dat discret, aproape în taină, ca să nu aște ziaristii. Certificatul de absolvire trebuia prezentat Federației de fotbal din Portugalia la cererea acesteia.

În sfîrșit sosi și ziua de 23 mai. Ziua pe care am dorit-o atît de mult, ziua în care aveam să îmbrac tricoul roșu.

N-a fost un meci important și nici măcar oficial. Era vorba de solemnitatea înmînării eșarfelor de campion și de meciul de „rămăși bun” pe care-l spunea publicului echipa care pleca la Berna unde avea să înfîlnească pe F. G. Barcelona în finala „Cupei campionilor europeni”.

După tradiționala solemnitate a înmînării eșarfelor, în momentul în care se afla pe teren echipa Atletico și echipa de rezervă a clubului nostru, mie, care mă aflam la ieșirea din tunel, mi s-a făcut semn să ies pe teren. Am alergat repede pe scări și deodată m-am oprit. M-am recules, așa cum făceam totdeauna înainte de meci. Niciodată nu voi uita momentul cînd am intrat pe teren iar în fața mea văzui tribunele pline pînă la refuz care scandau numele meu și în felul acesta își exprimau încrederea în mine. Eram parcă amețit. Aveam impresia că sînt un liliac care a dat brusc de lumina zilei.

Am reușit totuși să schitez un zîmbet. Mă simteam emoționat și plin de temeri. Ce se va întimpla dacă nu le voi fi pe plac?

Aplauzele din ce în ce mai puternice ale spectatorilor îmi dădeau încredere. Am salutat publicul. Alergam împreună cu cițiva jucători de la Benfica.

Aplauzele spectatorilor erau tot mai puternice și atunci m-am simțit ca între ai mei.

(Va urma)

Traducere de V. BENCIOVSKI

(După versiunea în limba cehă din revista KOPANA)

Fotbal

REVISTA SAPTAMINALĂ
Redacția și ad-ția: București, Bd. Mărăști 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea

Drumul deschis la Atena a fost continuat

FOTBALIȘTII NOȘTRI AU REPURTAT O FRUMOASĂ VICTORIE ÎN DEPLASARE

De la trimisul nostru special AUREL NEAGU

Echipele au intrat pe teren având în frunte pe cei doi căpitani, portarul francez Eon și fundașul central al echipei noastre Nelu Nunweiler. Francezii poartă tricouri albastre, chiloi albi, jambiere roșii, în timp ce reprezentanții noștri sînt echipați în culorile obișnuite, tricouri galbene, chiloi albaștri și jambiere roșii.

După ce un număr de 50-60 de fotografi prind pe peliculă momentul tradițional al schimbului de fanioane, primul schimb de acest fel după 35 de ani, arbitrul vest-german Baumgarten fluieră începutul partidei.

În primele cinci minute, joc de studiu, mai mult la centrul terenului. De pe acum se remarcă tactica jocului la ofsaid practicat de gazde, tactică pe care atacanții noștri aveau să încerce s-o combată în tot decursul partidei. În minutul 11, un atac al gazdelor, este respins de Nunweiler III în corner, dar lovitura rămîne

fără rezultat. Jucătorii români fac o bună impresie prin jocul lor calm, bine organizat. Noi sîntem cei care „dăm tonul” în joc și superioritatea noastră este curînd concretizată. ÎN MINUTUL 14 ATACĂM PE ARIPI DREAPTĂ, LUCESCU CENTREAZĂ, FRĂȚILA INTERVINE DECIS LA BALON, ÎL PREIA ȘI ȘUTEAZĂ PUTERNIC, DE LA 18 METRI. EON ATINCE MINGEA DAR N-O POATE RETINE ȘI... 1-0 PENTRU ROMANIA.

Un minut mai tîrziu, o nouă acțiune a atacanților noștri centrali pune în pericol poarta franceză. Frățila îl pasează lui Dridea și acesta șutează pe lîngă poartă. Riposta gazdelor nu se lasă prea mult așteptată. În minutul 16, Ionescu respinge în corner un șut al lui Loubet, de la 8 metri. Extremul stînga francez îi dă mult

ner. În minutul 31, avem din nou emoții dar este rîndul celuiilalt fundaș central al nostru, D. Nicolae, să intervină salutar.

Echipa română obține un corner în minutul 32 (Lucescu reia însă imprecis), iar în minutul următor o nouă lovitură de colț în favoarea noastră îl aduce în poziție de șut pe Frățila. Șutul lui este apărut cu dificultate de Eon, după ce însă „bîlbîise” balonul la prindere. În minutul 34, francezii beneficiază de o lovitură liberă de la 25 de metri, urmată de un șut afară al lui Dogliani. O nouă ocazie avem în minutul 37: Frățila pasează lui Ghergheli dar acesta, deși are poziție bună de șut, întîrzie să fructifice. Pînă la sfîrșitul primei părți a jocului, atacarii la ambele porți. În minutul 45, notăm un șut al lui Loubet, peste bară.

mină schimbarea lui cu Popa. În minutul 65, Suaudeau se accidentează și este înlocuit cu Bonnel. Schimbarea se dovedește utilă, pentru că acum gazdele atacă mai viguros. În minutul 67, la o acțiune Bonnel — Gondet, ultimul, la 6 metri de poartă, este atacat sigur de D. Nicolae și faza, deosebit de periculoasă, este respinsă. Urmează o acțiune pe stînga a lui Sorin Avram, eșuată în corner, apoi două lovituri de colț în favoarea gazdelor.

MINUTUL 76 ADUCE ECHEPEI NOASTRE CEL DE AL DOILEA GOL, ÎN URMA UNEI FAZE DE TOATĂ FRUMUȘETEĂ. SORIN AVRAM CENTREAZĂ DE PE ARIPI STÎNGĂ, FRĂȚILA PREIA BALONUL ȘI VĂZINDU-L PE DRIDEA ÎN POZIȚIE BUNĂ, ÎI PASEAZĂ MINGEA CU CAPUL. ȘUTUL LUI DRIDEA, DEȘI JENAT DE BUDZINSKI, SE OPREȘTE ÎN PLASĂ. 2-0 PENTRU ROMANIA!

Francezii, avînd acum în față

STADION „Parc des Princes”.
TEREN bun.
TIMP: seară rece, puțină ceață.
SPECTATORI: 25.000.
AU MARCAT: Frățila (min. 14) și Dridea I (min. 76) pentru România, Dogliani (min. 39) pentru Franța.
FRANȚA: Eon (în repriza a II-a Carnus) — Lavaud, Plum, Provell (din min. 20 Budzinski), Cardiet — Dogliani, Suaudeau (din min. 65 Bon-

nel) — Blanchet, G. Lech, Gondet, Loubet.
ROMANIA: M. Ionescu 8 — Sătmăreanu 8 (din min. 64 Popa 7), Nunweiler III 9, D. Nicolae 8, Mocanu 9 — Ghergheli 8, Dobrin 8 — Lucescu 7, Frățila 9, Dridea I 8, S. Avram 7.
A ARBITRAT bine Baumgarten (R.F.G.), ajutat la tușă de compatrioții săi Badenmacher și Krumnach.
RAPORT DE cornere: 11-8 pentru gazde.

FRĂȚILA

de lucru lui Sătmăreanu, care îi face față cu greutate și care, în a doua repriză — va fi înlocuit cu Popa. În continuare, foarte activ se dovedește Frățila. În minutele 18 și 19, el încearcă de două ori vigilența lui Eon, la cea de-a doua acțiune șutul atacanților noștri fiind deviat în ultima instanță de Plum. Echipa României joacă acum — după obținerea golului — și mai calm. Nunweiler III și Dumitru Nicolae se dovedesc de netrecut mai ales la jocul de cap, în timp ce Ghergheli și Dobrin joacă inteligent la mijlocul terenului, trimițînd atacanților pase precise, variate. Multă derută creează în apărarea franceză dese schimbări de pe o aripă pe cealaltă, pe care le execută Lucescu și Avram. În minutul 25, în urma unui corner acordat de Sătmăreanu, se produce învîlmășeală în careul nostru dar Nunweiler III respinge atacul, trimițînd cu capul în cor-

A doua parte debutează cu un atac furtunos al echipei noastre, oprit în ultimă instanță de Plum care trimite în corner. Frățila trimite pe sus lui Dridea I dar acesta ratează intervenția cu capul. În minutul 50, Nunweiler III blochează cu corpul un șut puternic al lui Suaudeau iar după două minute tot el respinge în corner, la o situație confuză în careul nostru. Atacanții noștri primesc multe baloane de la lînile din spate, dar nu le pot fructifica, fiind cu regularitate fluierați în ofsaid. În minutul 55, Dridea are din nou o bună ocazie dar șutează prea încet. Urmează o perioadă de dominanță teritorială a gazdelor, dar ocaziile pe care și le creează oamenii lui Just Fontaine nu sînt realmente periculoase. În minutul 59, la un corner, portarul nostru boxează balonul, Loubet reia puternic dar peste poartă. Ușurința cu care este depășit Sătmăreanu, deter-

DRIDEA I

specrul înfrîngerii, se aruncă în atac cu toate forțele. În minutul 78, Nunweiler III blochează un șut al lui G. Lech. În continuare, echipa română joacă economic, temporizează acțiunile la mijlocul terenului, dar nu aplică tactica spectaculară a tragerii de timp sau a aruncării balonului în tuse. Dimpotrivă, în minutul 84 la poarta gazdelor se produce din nou emoție: Dridea I, ajuns pe extrema dreaptă, trimite o minge înaltă pe centru, dar mingea cade pe bară! După două minute, Lucescu și Frățila combină reușit, Lucescu șutează, Carnus scapă mingea și apoi o reține. În finalul partidei, francezii sînt și mai activi. Mențiuni speciale se cuvin lui Dogliani care este omniprezent, împingîndu-și mereu echipa înainte. Jucătorii noștri sînt acum mai puțin preocupați de atac și ÎN MINUTUL 89 FRANCEZII OBTIN REDUCEREA SCORULUI. LOUBET EXECUTĂ O CENTRARE EXCELENTĂ, BALONUL AJUNGE LA DOGLIANI AFLAT LA 8 METRI DE POARTĂ ȘI ACESTA, PRINTR-O LOVITURĂ CU CAPUL, MARCHEAZĂ: 2-1 PENTRU ROMANIA.

Arbitrul prelungește jocul cu un minut, pentru recuperarea timpului pierdut la accidentarea lui Suaudeau, dar scorul nu mai poate fi schimbat.

PRONOSPORT

Iată pronosticul nostru la concursul nr. 12, din 26 martie 1967:

- I. Rapid — „U” Craiova 1 x
- II. Farul—Progresul 1 x
- III. U.T.A. — Petrolul 1 x
- IV. Steaua—Steagul roșu 1
- V. „U” Cluj—Dinamo Buc. 1
- VI. Politehnica—Din. Pitești 1
- VII. Jiul — C.S.M.S. 1
- VIII. Ceahlău — Fl. Moreni 1
- IX. C.F.R. Pașcani — Metalurgistul Buc. 2 x
- X. Din. Bacău—Chim. Suc. 1
- XI. C.S.M. Reș.—C.F.R. Tim. 1
- XII. Gaz metan—Vagonul x
- XIII. C.S.M. Sibiu — Minerul Baia Mare 1

SCURTE ȘTIRI

LA UN ANTRENAMENT AL LOTULUI ELVEȚIAN, ținut de Fonj la Berna, au participat următorii jucători: Barlie, Baeni, Fuhrer, Perroud, Pfirter, Tacchella, Kuenzli, Odermatt, Quentin, Schindelholz, Quatropani, Matter și Allemann. Durr, Hosp și Vuilleumier au fost scutiți la cererea lui Rappan, iar Prosperi, Blaettler, Bernasconi și Desbiolles nu s-au antrenat, fiind accidentați sau bolnăvi. Cum se vede, din lot fac parte mulți dintre jucătorii care au evoluat la București.

CAMPIONATUL MONDIAL DIN 1970 se va desfășura, după cum a declarat președintele F. I. F. A., Stanley Rous, între 24 mai și 14 iunie, în Mexic. Inscriserile trebuie să pîrvină pînă la 15 decembrie 1967. Preliminariile vor începe în Ianuarie 1968 și se vor încheia în Ianuarie 1969, iar tragera la sorți a grupelor finale va avea loc în Ianuarie 1970.

SEMIFINALELE „Cupei campionilor europeni” au fost astfel decise de sorți: INTER MILANO — T.S.K.A. SOFIA și CELTIC GLASGOW — DUKLA PRAGA. În „Cupa cupelor”, Slavia Sofia—Glasgow Rangers sau Real Saragossa și Bayern Munchen — Sandard Liege.

ECHEPA DE TENERET A ANGLIEI va întreprinde anul acesta un turneu pe continent: la 31 mai va juca în Grecia, la 4 iunie în Bulgaria și la 7 iunie în Turcia. Înainte de plecare, englezii vor înfrîni la 10 mai echipa de tineret a Scotiei.

MECIURILE EINTRACHT FRANKFURT — BURNLEY din „Cupa orașelor tîrguri” se vor disputa la 4 și 18 aprilie.

PORNIND DE LA O SCRISOARE DESPRE INDISCIPLINĂ...

(Urmare din pag. 6-7)

cument important pentru comisie. Și pentru că tot vorbim de arbitri, vreau să le aduc o critică: cînd completează foile de arbitraje nu dau suficiente amănunte asupra faptelor întîmplate pe terenuri, nu au argumente suficient de solide, îngreunîndu-ne pur și simplu munca. Același lucru este valabil și pentru observatorii federali, deși vă spun că investigațiile noastre nu se opresc numai la aceste documente. Avem și noi „antenele” noastre, care pot să ne conducă pe firul just al problemelor.

— În general, cei chemați în fața comisiei își recunosc abaterile?
— Majoritatea, da. Alții mai încearcă însă să ne „paseze”, dar nu ne influențează cît de cît.
— Dar antrenorii jucătorilor ce poziție au?
— Unii folosesc această confruntare pentru a arăta și alte abateri ale celui în cauză. Își fac chiar și autocritica, pentru faptul că în procesul de instruire-educație au dovedit slăbiciuni. Este un punct de vedere just care contribuie la îndreptarea jucătorului, la înfrînarea unei discipline în cadrul echipei.

Se întîmplă însă și altfel. Antrenorul Petre Moldoveanu, bunăoară, a căutat să justifice într-un fel gestul lui Constantinescu, spunînd că — într-o asemenea tensiune — nu se știe dacă și el, în calitate de jucător, n-ar fi făcut la fel. Ne-a surprins un astfel de mod de a judeca, mai ales că — dacă imi amintesc bine — atunci cînd era jucător, Petre Moldoveanu n-a fost chemat niciodată în fața comisiei de disciplină.

Am avut și cazuri cînd alți antrenori din categoriile B și C au „pedat” minute în sir pentru apărarea jucătorilor, chiar atunci cînd abaterile acestora erau indiscutabile. Cînd e vorba de suspendare, majoritatea se vîlcăresc că... n-au decît 11 jucători, că cel în culpă este toată speranța echipei etc. etc. Nu mai spun că atunci cînd se întorc acasă, astfel de antrenori, în loc să facă adevărate procese de opinie în jurul celor sancționați, cu întreaga echipă, vorbesc în stînga și în dreapta că echipa lor a fost nedreptățită, că cineva are ceva cu X sau Y.

Greu de calificat poziția aceasta egoistă, izvoară din interesele imediate ale antrenorului și echipei sale. Cert este că dacă astfel de antrenori nu s-ar situa pe poziția indisciplinaților, dacă s-ar munci intens pentru educarea fotbalistilor, comisia pur și simplu ar șoma. Și nu ne-ar părea de loc rău.

— Sînt echipe care nu vă dau de lucru. Cred că merită să evidențiem și acest aspect.
— Exemplele cele mai concrete (deși sînt destule) pot fi date cu Universitatea Craiova, ai cărei jucători n-au călcat pînă acum pragul comisiei, și Dinamo București. Cu mult timp în urmă, toată lumea își aduce aminte că Tircovnicu, Popa și Nunweiler III erau citați adesea pentru diferite abateri. Astăzi, toți aceștia sînt foarte disciplinați, ceea ce ne îndreptătește să afirmăm că factorii de răspun-

dere ai clubului au acționat prompt și cu eficiență. — Cum acționează comisia pentru prevenirea abaterilor, pentru că la urma urmei ea nu dictează în exclusivitate numai sancțiuni?

— Aveți dreptate, așa este, noi nu dăm numai sancțiuni. La ședințele săptămînale obișnuim să invităm și pe acei jucători ale căror abateri nu au avut consecințe. În astfel de împrejurări, majoritatea se miră chiar, de ce au fost „puși pe drumuri”. Greavu și Dan își amintesc de cîte ori au venit pe la noi pentru a li se atrage atenția asupra jocului lor periculos. Și se pare că ei, ca și alții, au înțeles observațiile comisiei. Dar munca aceasta de pregătire, cred eu, trebuie să fie și în atenția antrenorilor și a secțiilor de fotbal. Un jucător poate fi adus la realitate, cu un ceas mai devreme dacă, pentru micile sale abateri va fi scos temporar din echipă. Slavă domnului, sînt destul juniori talentați care pot să schimbe locul de pe banca de rezerve cu senatori de drept.

— În sfîrșit, o ultimă întrebare: campionatul acesta anunțat un final dramatic, o luptă încheiată pentru puncte...

— Bînuiesc la ce vreți să vă referiți. Vă asigur în numele comisiei că nu o să ne impresioneze nimic. Poate că exagerez, dar o răpîmă poate să rămîină — de pe urma suspendării numai în 8 jucători și tot n-o să trecem nimic cu vederea. Nu ne va interesa cît de greu va fi jocul în etapa următoare, nu vom ține seama de nici o sugestie din afară. Vom fi foarte, foarte exigenți, judecînd faptele lucid, pe baza unor probe convingătoare. Aceasta pentru a asigura campionatului o desfășurare normală, pentru a contribui la îmbunătățirea nivelului calitativ al fotbalului nostru.